

رویای پطموس

ویلیام ماریون برانهام

یوحنای جزیره‌ی پطموس در روح به روز خداوند منتقل شد. این روز انسان‌ها است، انسان‌ها در حال جدال هستند، ولی روز خداوند زمانی می‌آید که این پادشاهی، پادشاهی خداوند ما عیسی شده باشد. سپس یک هزاره‌ی عظیم خواهد بود؛ روز خداوند، روز آمدن او، روز داوری، این روز خداوند خواهد بود.

William Marrion Branham

جفرسونویل، ایندیانا
۶۰-۱۲۰۴E

The Patmos Vision
Jefersonvile, Indiana
60-1204E

رویای پطمس

ویلیام ماریون برانهام
جفرسونویل، ایندیانا
۶۰-۱۲۰۴E

The Patmos Vision

William Marrion Branham
Jeffersonville, Indiana
60-1204E

www.bargozidegan.net

نام پر بها، نام پر بها
امید جهان و شادی آسمان
نام پر بها، اوه نام پر بها (چه زیبا)
امید جهان و شادی آسمان

۲۸۸. حال بیایید بخوانیم:

نام عیسی را بر خود بردار

فرزند غم و ماتم

به تو شادی و تسلی خواهد داد

هر جا روی، آن را با خود برگیر

نام پر بها، نام پر بها

امید جهان و شادی آسمان

نام پر بها، نام پر بها

امید جهان و شادی آسمان

۱. برادر نویل^۱ چیزهایی را که برادر مور^۲ در روزی دیگر گفته بود، اعلام می‌کرد. او داشت از روح خدا صحبت می‌کرد. وقتی او وارد ساختمان شد، گفت: "آنجا به قدری احساس قوت کردم که فکر کردم در حال ربوده شدن هستم." و گفت: "نگاهی به اطراف انداختم، دیدم دیگران اینجا نشسته‌اند." گفت: "نه، هنوز ربوده شدن رخ نداده است، چون اگر آنها هنوز اینجا هستند، پس یعنی من هم هنوز اینجا هستم." خوب گاهی اوقات روح خداوند برای ما چنین حسی ایجاد می‌کند.

۲. خیلی خوشحالم که امشب دوستان بسیاری را در این ساختمان می‌بینم. دوستان زیادی که سعی می‌کنم اسمی آنها را ذکر کنم. وقتی از در وارد شدم ناگهان متوجهی حضور برادر کارپتر^۳ شدم کسی که همزمان با هم ازدواج کردیم. برادر کارپتر در کلیسا برای ما منشاء برکات زیادی است، در تمام مراحل خدمت، برای ما باعث برکت بوده و اغلب همه جا موعظه می‌کند. از اینکه او و بسیاری دیگر در کنار ما هستند، بسیار خشنودیم.

[فضای خال روی نوار...]

۳. سوالی هست که دیروز غروب به دست من رسید:

نام عیسی را بر خود بردار

فرزند غم و ماتم

به تو شادی و تسلی خواهد داد

هر جا روی، آن را با خود برگیر

نام پر بها، نام پر بها

امید جهان و شادی آسمان

نام پر بها، نام پر بها

امید جهان و شادی آسمان

۲۸۹. حال امشب این را به پایان رساندیم... الان از من پرسیدند آیا جلسه‌ای برای فردا صبح داریم؟ خیر، فردا نه. فردا خوب استراحت کنید. شاید فردا شب قادر نباشم پیغام را کامل کنم. پس روز بعد این کار را می‌کنم. هر بار که من نتوانم یک پیغام را به اتمام برسانم، روز بعد این کار را می‌کنم. ولی این را هماهنگ خواهیم کرد. فکر می‌کنم اکنون باید به دوره‌های کلیسا پردازیم. این طور نیست؟ بسیار خوب.

۲۹۰. حال در حالی که به آرامی می‌خوانیم، سرهایمان را خم کنیم.

نام عیسی را بر خود بردار

(هر زبانی این را اعتراف خواهد کرد)

در برابر پایش به خاک می‌افتیم

شاه شاهان، در آسمان او تاج گذاری می‌کنیم

وقتی سفر عمر ما کامل شود

brother Neville^۱
brother Moore^۲
brother Carpenter^۳

که به جایی می‌آید که شبنم روشنایی و مرحمت است
به اطراف ما بتاب، در روز و در شب
عیسی، نور جهان

۲۸۵. آیا دوستش دارید؟ می‌دانید، بعد از انتهای پیغام، می‌خواهم صدای مردم را بشنوم که سرود می‌خوانید و در روح پرستش می‌کنید. هیچ‌چیز زیباتر از خواندن سرودهای زیبای قدیمی نیست. درست است. من عاشق سرودهای از مد افتاده و قدیمی پنطیکاستی هستم، نه آنها! که آنقدر تمرين می‌کنند تا از شدت جیغ زدن صورتشان کبد می‌شود و متوجه نمی‌شوید که چه می‌خوانند. من دوستدار کسی هستم که شاید نتواند یک سرود را از روی نُت بخواند، ولی در عین حال دارای برکت پنطیکاستی است و اکنون برای آن می‌خواند. آن سرودهای صلیب، چقدر شکوهمند و دلپذیر بود. خدای من!

۲۸۶. حال سرود پایانی:

نام عیسی را بر خود برگیر
فرزند غم و ماتم
به تو شادی و تسلي خواهد داد
هر جا که روی، آن را با خود برگیر

۲۸۷. فردا شب ساعت هفت، رأس ساعت هفت جلسه آغاز می‌شود.

در نام عیسی خم شده
در برابر پایش به خاک می‌افتیم
شاه شاهان، در آسمان او را تاجگذاری می‌کنیم
وقتی سفر عمر کامل شود

"برادر برانهام! آیا پنج باکره‌ی نادان انجلی متی باب ۲۵، بازماندگان امت‌ها هستند؟ متوجه شدم که پنج باکره‌ی نادان از نجات برخوردار شده‌اند، ولی باید از دوره‌ی مصیبت عظیم گذر کنند. درست است؟ اگر چنین باشد پس سرنوشت نهایی آنها چه خواهد بود؟ آیا آنها همان میش‌ها و بزهایی هستند که در انجلی متی باب ۲۵ آیه‌ی ۳۳ و ۳۴ از هم جدا می‌شوند؟"

۴. یک سؤال الهیاتی؛ بسیار خوب، به گمان من [فضای خال روی نوار...] که آنها بازماندگان هستند، باکره‌های خفته بازماندگانی هستند که در مکافته از آن بعنوان نسل زن که احکام خدا را حفظ کرده و شهادت عیسی مسیح را دارد، یاد شده است.

۵. زنی را در نظر بگیرید که یک تکه پارچه را برمی‌دارد و آن را روی زمین می‌گذارد، خوب حالا این چیزی است او می‌خواهد برش بزنند... او الگوی خود را در جای مناسب و به شکلی که می‌خواهد آن را برش بزنند، می‌گذارد و بعد به چیزی که از آن می‌ماند (باقیمانده) می‌گویند، ولی او تصمیم می‌گیرد آزادانه و با فکر خود از جای نا مشخصی آن را برش بزنند و باز هم به چیزی که از آن می‌ماند، (باقیمانده) می‌گویند.

حال، اگر توجه کرده باشید آنجا پنج باکره‌ی نادان و پنج باکره‌ی دانا وجود داشتند، همه‌ی آنها باکره بودند، یعنی مشابه بودند. آری خدا از طریق برگزیدگی، عروس خویش را پیش از بنیان عالم انتخاب نمود و نام ایشان را در دفتر حیات بره ثبت کرد. همان بره‌ای که پیش از بنیان عالم ذبح شده بود، حتی قبل از اینکه جهان آغاز شود؛ چون خدا در ذهن خود نامتناهی و خارج از زمان را می‌بیند.

۶. عبارتی که ما گاهی اوقات از آن استفاده می‌کنیم، «پیش گماشتگی» است. اما این یک اعلام قطعی در این دوره‌ی کلیسا است، دوره‌ای که اکنون ما در آن به سر می‌بریم. این چیز عظیمی بود که در دوران شهیدان کاربرد داشت، چون قطعاً آنها به آن ایمان

داشتند؛ ولی اکنون از آن فاصله گرفته و به سمت افکار قانونی و تعالیم قانونی در کلیسا گرایش یافته‌اند... چیز خوبی بود، چون تمام آن در انگلیس کالوینیست^۴ شده بودند. آنها حتی بیداری دیگری نداشتند. جان وسلی^۵ آمد و تعالیم ارمنی را موعظه کرد و تعادل ایجاد شد. خدا همیشه تعادل ایجاد می‌نماید.

۷. پس باکره‌های ندان کسانی بودند که روغنی در چراگاه خویش نداشتند. به اعتقاد من آنها به جایی اندخته شدند که تاریکی است؛ جایی که گریه، ناله و فشار دندان است. اگر در پاورقی‌های خودتان مقایسه کنید، می‌بینید دوباره به مصیبت عظیم اشاره دارد. فکر می‌کنم آنها کسانی هستند که بیرون می‌مانند و وارد دوره‌ی عذاب عظیم می‌شوند. درس بزرگی پیش رو داریم دارد که اگر وقت داشتیم به آن می‌پردازیم.

۸. حال به یاد داشته باشید؛ وقتی نوارها را گوش می‌کنید، اولین کلمه‌ای که من گفته‌ام این است: "این چیزها درست براساس آنچه که من به آنها ایمان دارم، درست می‌باشند." می‌بینید؟ حال، نمی‌دانم... شاید آنها اشتباه باشند، شاید هم درست باشند، نمی‌دانم. من تنها می‌توانم از چیزی که به آن ایمان دارم سخن بگویم و قصدم این نیست که باعث رنجش کسی شوم. باید وقتی به اینجا وارد می‌شویم، آنها را کنار بگذاریم و سپس آنچه را که گفته می‌شود، برگیریم و در کتب تفتیش کنیم و بینیم که آیا واقعاً براساس کلام است یا خیر. این بهترین کاری است که می‌توان انجام داد، چون در روزگار کنونی که ما در آن هستیم، در کشوری که هر روز و هر روز از چیزهای مختلف انشایش می‌شود، دست یافتن به افرادی که واقعاً این را درک کنند، بسیار سخت است؛ ولی وقتی در سرماین‌های بکر موعظه می‌کنید، مردم ایمان می‌آورند و کار چنین پیش می‌رود.

^۴ Calvinistic - کالوینیسم نام فلسفه و مکتب سیاسی و مذهبی منسوب به زان کالون، الهیدان و اصلاح طلب پروتستان فرانسوی در قرن ۱۶ که در ۱۵۴۱ وی را برای اصلاحات مذهبی به زن دعوت نموده و در آنجا اصلاحاتی انجام داد و انصیاط شدیدی در کلیسای زن برقرار کرد.
John Wesley

۲۸۱. ما در نور گام برمی‌داریم، این چنین نور زیبایی است
به جایی می‌آید که شبم روشنی و مرحمت هست
به اطراف ما بتاب، در روز و در شب
عیسی، نور جهان

۲۸۲. سرپا بایستیم.
ما در این نور راه خواهیم رفت، این چه نور زیبایی است
به جایی می‌آید که شبم روشنی و مرحمت است
به اطراف ما بتاب، در روز و در شب
عیسی، نور جهان

۲۸۳. دوستش دارید؟

دوستش دارم، دوستش دارم
چونکه (فقط چون که) نخست او مرا دوست داشت
و نجات من را بر صلیب جلجلتا مهیا کرد

۲۸۴. دیگر هرگز به سمت اعمال دنیا برنگردیم. من برای جهان مُردم و جهان نیز برای من مُرده است. من تنها در مسیح گام برمی‌دارم. با روح القدس هدایت شده‌ام. او را دوست دارم، چون او مرا دوست دارد و برکت خویش را بر من می‌تاباند. دست راست مشارکت را در ملکوت خویش به من می‌دهد. حال ما پسران و دختران خدا هستیم و هنوز آنچه در انتهای خواهیم بود، ظاهر نشده؛ ولی ما می‌دانیم که در انتهای باید بدنبی به شباht بدن جلال یافته‌ی او داشته باشیم. چون او را آن‌گونه که هست می‌بینیم.

پس ما در این نور گام برمی‌داریم، یک نور زیبا

در روز و شب به اطراف می تابد
بیاید شما مقدسین نور، اعلام کنید
عیسی نور جهان
سپس زنگ های آسمان به صدا در می آید
اوہ عیسی، نور جهان
(حال دست های خود را بلند کنید.)

ما در نور راه می رویم، چه نور زیبایی
به جایی که شب نم روشنی و مرحمت هست
در روز و شب به اطراف می تابد
همواره در این نور راه رویم، چنین نور زیبایی
به جایی می آید که شب نم روشنی و مرحمت است
به اطراف ما بتاب، در روز و در شب
عیسی اوست نور جهان

ما در این نور راه خواهیم رفت (نور انجلیل) نور زیبا
به جایی می آید که شب نم روشنی و مرحمت است

۲۸۰ بازگشت به ابتداء، به پنطیکاست وقتی روح القدس بر کلیسا ریخت. پیغام تا اسمیرنا رسید، ایرینوس آنجا ایستاده بود، آن مقدس بزرگ خدا، به زبان ها صحبت می کرد. قوّت خدا، برخاستن مردگان، شفای بیماران، او در نور گام بر می داشت. بعد از او کلمه امده، آن مقدس عظیم و بزرگ خدا. خیلی از مقدسین بزرگ دیگر پیغام را پیش بردنده و در نور انجلیل گام برداشتند. همان نوری که در روز پنطیکاست تابید. مسیح در میان قوم خویش ایستاده و آن هفت چراغدان، انکاس دهنده پرتو او هستند، مثل آفتاب در میان گرمای خویش. حالا در سال ۱۹۶۱ ما اینجا هستیم.

۹. ولی حالا، کسی با این فکر می آید و کسی دیگر با فکری دیگر. ما حدوداً به نهصد فرقه‌ی کلیسایی رسیده‌ایم و هر یک از نظر تعلیمی بر ضد دیگری است و می‌توان در ک کرد که کسی در اشتباه است و حق با کس دیگری است. بنابراین حال تنها راه اثبات و برگرداندن آن به کلام، از طریق کتاب مقدس است. می‌بینید؟ خیلی اوقات افراد تفاسیر شخصی خود را در این زمینه وارد می‌کنند، ولی ما بیشترین تلاش خود را می‌کنیم تا از بیان تفاسیر انسانی خودداری کنیم. آن را به همان طریقی که هست بخوانید و بگویید: "راه درست این است."

۱۰. من همیشه توجه کرده‌ام، اگر فقط آنچه را خدا گفته است، برگیرید؛ او نیز دقیقاً همان گونه که در کلام گفته است، آن را انجام خواهد داد. درست مثل قراردادن قطعات پازل کنار یکدیگر. باید قبل از آنکه قطعات را درست کنار هم بچینید، ابتدا به الگو نگاه کنید. اگر این کار را نکنید... همیشه گفته‌ام: "فرض کنید شما گاوی دارید که از بالای درخت علف می‌خورد." خوب این نمی‌تواند درست باشد.

۱۱. اگر ما فقط اجازه دهیم روح القدس... چه کسی کتاب مقدس را مکتوب نمود؟ روح القدس در افراد به حرکت درآمد و کتاب مقدس را مکتوب نمود. مهم نیست که چقدر تحصیلکرده هستید، چون بدون روح القدس هرگز قادر به در ک کلام نیستید. زیرا حتی عیسی هم خدا را شکر کرد که این را از حکیمان مخفی کرده و بر فرزندان مکشف نموده است. تقریباً تمام شاگردان به غیر از پولس، بی سواد و امی بودند. و پولس گفت، برای اینکه مسیح را بیابد؛ هر آنچه را آموخته بود، فراموش کرد. او به کلیسای قرنیان گفت: "و من ای برادران! چون به نزد شما آمدم، با فضیلت کلام یا حکمت نیامدم."^۶ چون آنوقت ایمان آنها بر اساس حکمت انسان بنا می‌شد. لکن او با قوّت و اثبات روح القدس آمد، تا ایمان ایشان بر اساس علم روح القدس و بر طبق کلام

خدا باشد. این چیزی است که در حال حاضر می‌خواهیم به آن برسیم، چون قبل از اینکه هفته به پایان برسد، داستان هفت دوره‌ی کلیسا برای شما روشن خواهد شد و موضوع آن را در کث خواهید کرد.

۱۲. از اینکه امشب تخته سیاه را کمی بالاتر نصب کرده‌اید، متشرکرم. به نظر می‌رسد بهتر است.

ای کاش ما تمام زمستان را وقت داشتیم، آن وقت می‌توانستیم به تمام کتاب مکافهه پردازیم و از این طریق به حقیقت برسیم. تعالیم بسیار زیبایی در آنجا هست. یادم می‌آید، به نظرم بیست یا بیست و پنج سال پیش بود، زمانی که کلیسا هنوز نو پا بود، ما شروع کردیم. اوایل یک پاییز شروع کردیم و تقریباً تا پاییز سال بعد طول کشید که ما به کتاب مکافهه پردازیم.

۱۳. یادم می‌آید که یک بار در مورد کتاب ایوب صحبت می‌کردیم. با برادر رایت^۷ بودیم، آنقدر روی این کتاب مکث کردیم و به آن پرداختم که خانمی به من نامه نوشتم و پرسید: "برادر برانهام! قصد ندارید از ایوب و آن خاکستر دست بردارید؟" خوب، داشتم سعی می‌کردم به یک چیزی برسم، همه چیز درست در همانجا عنوان شده، از نقطه تا آنجا، تا جایی که روح خداوند براو می‌آید. زمانی که رعد و برق می‌زند، رعد غرش می‌کند، روح خدا بر نبی قرار می‌گیرد و او آمدن خداوند را می‌بیند، و من می‌خواستم به آنجا برسم. به این دلیل من برای مدت طولانی او را بر روی خاکستر نگذاشتیم. می‌دانم که ممکن است کمی خسته کننده باشد، من هم گاهی اوقات ممکن است... ولی شاید خدا با یک هدفی آن فرد را برای آن کار هدایت کرده باشد.

۱۴. حال، قبل از اینکه سؤال را پشت سر بگذاریم، برگردیم به موضوع بازماندگان. امیدوارم که واضح گفته باشم. به راستی معتقدم که خدا بازماندگان را انتخاب کرده

بعضی از شما نزدیک کسانی ایستاده یا نشسته‌اید که مسیحی هستند، به آنها نزدیک شوید و به آنها دست دهید. دست ایشان را بگیرید و بگویید: "جلال بر خدا! بخاطر وجودتان." مذبح‌های ما اینجا مملو از بجهه‌ها و این چیزها است، نمی‌توانیم آنها را به این بالا بیاوریم.

در تمام سفر زندگی، از زمین تا جلال
 فقط می‌خواهم مانند او باشم
 بر من بتاب، بر من بتاب
 بگذار نور از درخشش فانوس دریایی بر من بتابد
 بر من بتاب، خداوند! بر من بتاب

۲۷۷. آیا واقعاً احساس خوبی دارید؟ احساس خوبی ندارید؟ از اینکه مسیحی هستید خوشحال نیستید؟ می‌خواهیم سرود «در نور راه می‌رویم» را بخوانیم.

۲۷۸. در حالی که این سرود را می‌خوانید، با کسی که نزدیک شماست، دست بدھید. این نور زیبا، نور خداوند عیسی است که در جسم مکشوف گردید.

۲۷۹. ما در نور راه می‌رویم، چه نور زیبایی
 به جایی که شب نوشی و مرحمت است
 در روز و شب به اطراف می‌تابد
 عیسی نور جهان

(این را بخوانید، همه با هم.)

ما در نور راه می‌رویم، چه نور زیبایی
 به جایی که شب نوشی و مرحمت است

(این آرزوی من است.)

بر زمین می خواهم شیه او باشم
در تمام سفر زنگی، از زمین تا جلال
 فقط می خواهم مانند او باشم

[برادر برانهام شروع به زمزمه‌ی بندگردان می کند.]

خوار و فروتن، خوار...

۲۷۵. پدر آسمانی! اکنون افراد زیادی سرپا ایستاده‌اند که می خواهند تو را دریافت کنند و پیذیرند. از این سرگردانی خسته هستند، از اینکه ندانند به کجا می روند. روی جزر و مد زندگی هستند. می دانند که ممکن است قبل از طلوع آفتاب قلبشان از تپش باز ایستد، سپس آن آبشار عظیم بر آنها خواهد ریخت. آنها مثل خودشان یعنی مانند دنیا بوده‌اند. ولی خداوند! اکنون می خواهند شیه تو باشند. ایشان را در ملکوت خود پیذیر. آنها از آن تو هستند، پدر! چون تو قلب آنها و خواسته‌ی قلبشان را می شناسی. تو چنین مکتوب کردی، و خود گفتی: "آنکه مرا بشنود و فرستنده‌ی من را پیذیرد، حیات ابدی دارد." و نیز گفتی: "خوشابحال آنکه نبوت کلام این کتاب را می خواند و می شنود، زیرا زمان نزدیک است." آنها دریافته‌اند که زمان نزدیک است. خداوند! آنها دیگر نمی توانند سرگردان باشند. ریسمان نجات را بیند و آنها را به سمت خود بکش، ای خداوند! باشد تا از امشب برونند و نور مسیح را منعکس سازند. باشد تا در فروتنی اینجا و در کلیسا خداوند را در تعیید متابعت کنند. روح القدس را در زندگی ایشان قرار بده تا بتوانند در بقیه‌ی ایام عمرشان مانند عیسی باشند. این را در نام او می طلبیم.

۲۷۶. شیه عیسی باش تا شیه...

است. من به این ایمان دارم که خدا بهواسطه‌ی «علم پیش‌دانی» خود، پیش از بنیان عالم بازماندگان خود را برگزیرد. به عبارت «پیش برگزیدگی» نگاه کنید، چون این کلمه بین مردم عجیب است. ولی خدا پیش از بنیان عالم در ذهن نامتناهی خویش، کلیسا را برگزید، عیسی را برگزید، و او در آغاز توانست آنچه را که در انتهای واقع خواهد شد، پیشگویی کند.

۱۵. اگر او نامتناهی است، پس چیزی وجود ندارد که او نمی‌دانست. او از تعداد همه کک‌هایی روی زمین آگاه بود و حتی تعداد پلک زدن‌های هر کدام را می‌دانست. حال چگونه است؟ او می‌داند چه مقدار پیه نهنج به وجود خواهد آمد و همه‌ی آنها با هم چه میزان خواهند بود. نامتناهی است، بی‌نهایت است. شما به هیچ عنوان قادر به توصیف آن نیستید و خدا یک خدای لایتناهی است.

۱۶. بنابراین اگر دقت کرده باشید، کتاب مقدس می‌گوید که در ایام آخر، ضد مسیح بر روی زمین خواهد آمد...

۱۷. حال خوب گوش کنید؛ این تنها نقص است... به نظرم او نیز می‌تواند میلیون‌ها ایراد از من بگیرد. براساس موضعه‌ای که برادر گرانقدرمان بیلی گراهام^۸ یکشنبه‌ی گذشته انجام داد، و من قطعاً اعتقاد دارم که این پیغامی به موقع بود. او گفت: "شیطان حتی برگزیدگان را نیز فریب می‌دهد."

۱۸. اما کتاب مقدس می‌گوید: "اگر ممکن بودی، برگزیدگان را نیز گمراه کردنی."^۹ ولی ممکن نیست، چون خدا پیش از بنیان عالم ایشان را برگزیرد. می‌بینید؟ عیسای مسیح، برهای بود که پیش از بنیان عالم ذبح شده بود. وقتی خدا این را در فکر خود می‌گذارد، وقتی آن کلام را می‌گوید، هرگز نمی‌تواند تغییر کند. هرگز نمی‌تواند تعدیل

شود، زیرا او نامتناهی است و کلام او واقع خواهد شد.

۱۹. فقط فکر کنید، همان زمینی که امشب ما بر آن نشسته‌ایم، کلام خداست که آشکار شده است. جهان با چیزهایی شبک گرفته که حتی پدید نیامده بودند. او فقط گفت: "بشو". و شد. اگر فقط با گفتن، می‌تواند که یک چیز را خلق کند، پس برای خدا چقدر ساده است که یک جسم بیمار را شفا بدهد. می‌بینید؟ آیا می‌توانستیم به این ایمان برسیم که بیینیم کلام او چیست؟ ما در ذهن خود آن قدر زمینی و پیچیده هستیم که... نمی‌دانم. اختلاط زیادی داشته‌ایم، کمی از این، کمی از آن، تا به جایی رسیده‌ایم که ذهن ما کاملاً مختلط شده است. ولی اگر همه چیز را کنار بگذارید و به این برگردید که او خداست، می‌بینید همان‌قدر که خدا نمی‌تواند زایل شود، کلام او هم زایل شدنی نیست و اگر آن کلام زایل شود، پس خدا هم زایل می‌شود و اگر خدا زایل شود، او دیگر خدا نیست. پس به یاد داشته باشید او نمی‌تواند اینجا چیزی بگوید و جای دیگر چیزی دیگر، او باید در اولین تصمیم خویش مصمم بماند، چون او خداست.

۲۰. او فقط یک چیز از ما خواسته است، که ایمان داشته باشیم آنچه او گفته است، حقیقت است و او آن را واقع خواهد نمود. چه زیاست! منتظر هستند یک چیزی خود به خود و فوری اتفاق بیفتند، گاهی اوقات این فقط به اندکی ایمان نیاز دارد. این یک معجزه نخواهد بود، ولی اگر با او بمانید، شما را خارج خواهد نمود. فقط با او بمانید. همان‌گونه که او گفت: "دانه‌ی خردل که از تمام دانه‌ها ریزتر است". ولی آیا تا حالا توجه کرده بودید که خردل با هیچ چیزی پیوند نمی‌خورد؟ شما نمی‌توانید خردل را با هیچ چیز دیگری پیوند بزنید، در این صورت رشد نخواهد کرد. اگر شما ایمان را یافته‌اید، فقط ذره‌ای ایمان که با هیچ آین و ذگمی آمیخته نمی‌شود، فقط با او بمانید، با خدا بمانید و او شما را از آن ابهام خارج می‌کند. بله، فقط با ایمان بمانید.

۲۱. کتاب مقدس در مکاشفه می‌گوید که: "ضد مسیح در ایام آخر..." حال به این

(بله ای خداوند!)

می‌خواهم در زمین مثل او باشم
در تمام سفر عمر از زمین تا جلال

[برادر برانهام شروع به زمزمه‌ی بندگردان می‌کند.]

منجی عظیم

می‌خواهم در زمین مثل او باشم
در تمام سفر عمر، از زمین تا جلال

۲۷۴. دوست دارید که حیات و انعکاس حضور او را در خود داشته باشید؟ اگر می‌خواهید و هنوز آن را نیافتهاشد، در دعا بایستید. کسانی که می‌خواهند در دعا به یاد آورده شوند! خدا به شما برکت بدهد.

از آخر بیت لحم...

(حال سرپا بمانید، سرپا بایستید.)

غريبه‌ای بیرون آمد

(شما برای جهان بیگانه خواهید بود.)

می‌خواهم در زمین مثل او باشم
در تمام سفر زندگی، از زمین تا جلال
 فقط می‌خواهم مانند او باشم
 فقط مانند عیسی باشم، مانند...

۲۷۱. دوستان! با دیدن این امور ما باید چه نوع مردمی باشیم؟ خدا در دعای من به شما برکت بدهد. می‌بینید؟ او را دوست دارید؟ به او ایمان دارید؟ آیا جان خویش را در او مستحکم ساخته‌اید؟

۲۷۲. چند لحظه سرهای خود را خم کنیم.

با آرامی و ملایمت، می‌خواهیم سرود «جان خویش را در ملکوت آرامی مستحکم ساخته‌ام» را بخوانیم. هرگز امواج آبشاری را که می‌خواهد جانم فرو بlude، نمی‌شنوم؛ بلکه آن آرامی با جان من سخن خواهد گفت. حال، اکنون در آرامش همه باهم.

۲۷۳. جان خویش را در ملکوت آرامی مستحکم ساخته‌ام
دیگر در دریاهای وحشی پیش نمی‌روم

امواج سهمگین در گذرند، طوفان سهمگین در راه است
ولی جان من در عیسی ایمن است

جان خویش را در ملکوت آرامی مستحکم ساخته‌ام
امواج سهمگین در گذرند، طوفان سهمگین در راه است
ولی جان من در عیسی ایمن است

بر من بتاب، (نور جلال، ای خداوند) خداوند! بر من بتاب
بگذار نور از درخشش فانوس دریایی بر من بتاب

بر من بتاب، خداوند! بر من بتاب

دست‌هایمان را به سویش بر افزاییم

امواج سهمگین در گذرند، طوفان سهمگین در راه است
ولی جان من در عیسی ایمن است

تا شیوه عیسی شوم، تا شیوه عیسی شوم

کلیساها که اکنون در حال یکی شدن هستند، نگاه کنید. در ایام آخر، ضد مسیح تمام آنانی را که نامشان از پیش از بنیان عالم در دفتر حیات بره ثبت نشده، می‌فریبد. نام شما چه زمانی در دفتر حیات قرار داده شد؟ پیش از آنکه حتی جهانی داشته باشیم شما برگزیده شدید که در این دوره روح القدس را بیابید.

۲۲. من هم به ادی پروزنت^{۱۰} ملحق می‌شوم:

جانم را در آرامی و آسمان بسته‌ام
تا دیگر در دریای تردید حرکت نکنم
طوفان به سختی و پر تلاطم در حرکت است
ولی در عیسی، ما همیشه ایمن هستیم

۲۳. هیچ چیز نیست که بتواند ما را جدا سازد. خدا از کلام خویش برنمی‌گردد. خدا همه چیز را می‌داند. او در راه تکاملاتان روح القدس را به شما عطا کرده است. هیچ منظور خدا را از انجام این کار در کرده‌اید؟ اگر روح القدس را یافته باشید و تجربه‌هایتان واقعی باشد، (منظور خدا را در کر خواهید کرد). ولی بینید که کلام خدا در افسیان ۴:۳۰ چه گفته است: "و روح قدوس خدا را که به او تا روز رستگاری مختوم شده‌اید، محزون مسازید." تا بیداری بعدی؟ آیا این درست به نظر می‌رسد؟ تا روز رستگاری مختون شده‌اید. چه مدت؟ تا رستگاری تان.

۲۴. یک واگن باری را در نظر بگیرید، آن را بارگیری می‌کنید، زمانی که کاملاً بارگیری شده باشد، هنوز نمی‌توانند آن را بینندند، بازرگانی باید آن را بازرگانی کند. او بازرگانی می‌کند و می‌بیند که چیزی شل نباشد و باعث تکان خوردن نشود. اگر این گونه باشد، یعنی اگر واگن کاملاً بارگیری شده باشد، ولی سست باشد؛ باید دوباره آن را محکم کنید. این چیزی است که اهمیت دارد. برخی از ما روح القدس را نیافتها ایم، وقتی

بازرس می‌آید، جاهای سست زیادی در ما می‌یابد. متوجه می‌شوید؟ آنوقت است که او مُهر خویش را بر ما نمی‌زند.

۲۵. چند وقت پیش یک الهیدان بزرگ نزد من آمد؛ چند وقت پیش نبود، سه یا چهار سال قبل بود. او گفت: "می‌خواهم چیزی را از شما بپرسم." گفت: "آیا ابراهیم به خدا ایمان آورد و این برای او عدالت محسوب شد؟"

۲۶. گفتم: "بله، این درست است."

۲۷. گفت: "یک انسان به غیر از ایمان چه کاری می‌تواند بکند؟"

۲۸. گفتم: "این تنها کاری است که می‌تواند انجام دهد."

۲۹. گفت: "پس با این روح القدس می‌خواهی به کجا بررسی؟" می‌دانید، او با پیشتر بود. او گفت: "با این روح القدس به کجا می‌رسی؟"

۳۰. گفت: "اگر انسان ایمان بیاورد، زمانی که ایمان می‌آوری، روح القدس را می‌یابی."

۳۱. گفتم: "نه، نه، شما یک تناقض در کلام ایجاد می‌کنید، درحالی که کلام در خود تناقضی ندارد." می‌بینید؟ پولس از ایمانداران پرسید آیا زمانی که ایمان آوردید، روح القدس را یافتید؟ او گفت: "خوب..."

۳۲. گفتم: "این درست است که ابراهیم پدر ایمان است. او وعده‌ی خود را داشت و به خدا ایمان آورد، و این برای او عدالت محسوب شد، ولی خدا مُهر ختنه را بعنوان نشانه‌ی پذیرش ایمان او داد."

۳۳. حال، اگر او تاکنون شما را به روح القدس مُهر نکرده است، هنوز ایمان شما را در خود نپذیرفته است، هنوز یک جایی در خود سستی دارید، می‌بینید؟ ممکن است ایمان

وقتی یوحنای چه اتفاقی افتاد؟ نتیجه؟ به پاهایش افتاد، دیگر نمی‌توانست بایستد، حیات بشری او تحلیل رفت، او نمی‌توانست تحمل کند. او یک غالب شونده بود، او اکنون غالب شده بود.

۲۶۷. حال او یک فرمان می‌دهد. سپس ما این باب را به پایان می‌رسانیم. آیه‌ی ۱۹:

"پس بنویس چیزهایی را که دیدی و چیزهایی که هستند و چیزهایی را که بعد از این خواهد شد."

۲۶۸. ما به آیه‌ی بیستم پرداختیم:

"سرّ هفت ستاره‌ای که در دست راست من دیدی و هفت چراغدان طلا را، اما هفت ستاره، فرشتگان کلیسا هستند و هفت چراغدان، هفت کلیسا می‌باشند."

۲۶۹. دوست عزیز! این مهیج و نفس‌گیر است. دیدن او که آنجا ایستاده... در عظمت الهی خویش ایستاده. او داور، کاهن، پادشاه، عقاب، بره، شیر، الف، یا، پدر، پسر و روح القدس است، او که بود، او که هست، او که خواهد آمد. چرخشت خیمه‌ی غصب خدا را افسرد و همه چیز را خشنود ساخت، تا جایی که خدا بر روی صلیب گفت... وقتی او را بلند کردند، گفت: "تمام شد." ^{۳۶} خدا را خشنود ساخت، تا جایی که روحی که او را ترک کرده بود، در صبح قیام دوباره او را برای عادل شمردگی ما بلند کرد.

۲۷۰. آنجا یوحنای بالا نگاه کرد و او را ایستاده با پای برنجین، چشمانی همچون شعله‌ی آتش که سرتاسر جهان را می‌کاود، دید. دانیال او را هفت‌صد سال قبل از آن دید. در همان جایگاه، در قدیم الایام. همان مردی که آنجا ایستاده بود، به شbahat پسر انسان نزد او آمد و تمام داوری به دستان او سپرده شد و بر تخت سفید داوری ایستاده بود.

۲۶۳. اینجا، آن قادر مطلق که پرده‌ی حجاب را به دو نیم کرد، ایستاده است. هم کلید موت و هم عالم اموات به دستان اوست. ترسان مباش. دست راست خویش (قوت خود) را برو او گذارد و او را با قوت دست راست خویش بلند کرد. ترسان مباش، من او هستم که بود و هست و می‌آید. من ابتدا و انتها هستم. من او هستم که زنده بود، مرد شد و اکنون تا ابدالآباد زنده است. آمین!

هان، اینک خون آن فاتح بزرگ
هان، اینک او در نمایی ساده
آنچا ایستاده فاتح بزرگ
چون پرده را به دو نیم پاره کرد

۲۶۴. آمین! هر مانعی را از بشر دور کرد، تا بتواند مانند باغ عدن با انسان در ارتباط باشد. حال، اول می‌خواستم از این صرف نظر کنم، ولی اکنون می‌خواهم بگویم. انسان قادر مطلق است. شما این را باور نمی‌کنید؟ ولی هست، انسانی که کاملاً تسلیم خدا شده باشد، قادر مطلق است. آیا او در انجیل مرقس ۲۲:۱۱ نگفت: "هر آنچه که بگویید، و در دل خود شک نداشته باشید، واقع خواهد شد. آنچه گفته‌اید کرده می‌شود."

۲۶۵. وقتی دو قادر مطلق با یکدیگر ملاقات می‌کنند، چه اتفاقی می‌افتد؟ وقتی خداوند و انسان در قدرت مطلق خویش می‌آیند، باید اتفاقی یافتد. هر آنچه که با قدرت خالق بگویید، از قدرت مطلق خداست. با علم به اینکه او آن را وعده داده است و این را در کلام خویش گفته است، قدرتی را خلق می‌کند که به فراسو رفته و این چیزها را واقع می‌سازد. چیزهایی که نیستند را می‌سازد، چنان که آنها هستند، چون دو قادر مطلق ملاقات کرده‌اند. او اینجا ایستاده است. آیا او عالی نیست؟

۲۶۶. بینیم که چند چیز نیکوی دیگری می‌باییم. آیه‌ی هجدهم، حال آیه‌ی نوزدهم،

داشته باشید، ولی هنوز سستی‌های زیادی در خود دارید. ولی هنگامی که آن سستی‌ها را بر طرف می‌کنید، آن وقت او شما را تا روزگار رستگاری به روح القدس مُهر می‌کند. این تأیید خداست، یعنی ایمانی را که شما در اظهار داشته‌اید، پذیرفته است.

۲۶۷. ابراهیم اظهار ایمان کرد و خدا گفت: "اکنون به تو نشانی می‌دهم که تو را پذیرفتم." و نشان ختنه را به او داد.

۲۶۸. زمانی که شما مسیح را بعنوان نجات دهنده‌ی خود می‌پذیرد و به او ایمان می‌آورید و از او می‌خواهید زندگی شما را تطهیر کند و هنگامی که او با روح القدس می‌آید و نشان روح القدس را به شما می‌دهد، آن وقت شما تا روز رستگاری خویش مُهر شده‌اید.

۲۶۹. اگر این واگن سست باشد... زمانی که کاملاً محکم شود و در را بینند و آن را مُهر کنند، دیگر تا مقصد خود مُهر شده است. در شرکت‌های راه آهن اگر آن مُهر را بشکنید، محکومیت مدام‌العمر به شما می‌دهند. آن مُهر نباید شکسته شود. آن واگن تا مقصد خود مُهر شده است، نه اینکه هر کسی بتواند آن را باز کند و به آن نظر کند یا آن را بیازماید، یا اینکه بتواند یک سری چیزها از آن خارج کند و یک سری چیزهای دیگر بدان بیفراید. نه، نه.

۲۷۰. این کلیسا خواهد گفت: "خوب، آن ڈگم است. این خوب نیست. آن خوب نیست..." وقتی خدا روح القدس را به شما می‌دهد، همه چیز حل و فصل می‌شود. می‌دانید که کجا بایستید، می‌دانید که چه اتفاقی افتاده است، و شما برای تمام راه تا روز رستگاری مُهر شده‌اید، که همانا سرانجام راهی است که هم اکنون در زمین می‌پیمایید. خدای من! این باید همه را وادارد که ایمان داشته باشند و به خدا ایمان بیاورند و در قوت روح القدس بلند شوند.

۲۷۱. حال، این باکره‌هایی که روح القدس را نیافته بودند، یادتان هست؟ تنها چیزی که

کم داشتند، روغن در چراغدان بود. درست است؟ کتاب مقدس می‌گوید روغن نmad روح القدس است. به همین دلیل است که ما بیماران را با روغن تدهین می‌کنیم، چون این نمادی از روح القدس است. حال چون روح القدس بر ایشان نبود، آنها آن روغن را نداشتند. زمانی که داماد آمد، آنها خطاب به باکره‌هایی که روغن داشتند، گفتند...

۳۹. می‌دانید، آنها جایی در ادوار کلیسا بودند، بعضی از آنها افراد خوبی بودند، ولی در درخشش نور نبودند. منظورم این است که فتیله‌ای نبودند که غرق در روغن باشد. می‌بینید، بیرون ماندند. آنها بیرون ماندند، خود را جدا کردند. پولس در دوران خود چنین گفت: "خویشن را از ما جدا ساختند، گویی که ایمان ندارند." می‌بینید؟ و از آنها فاصله گرفتند. "از ما بیرون شدند، زیرا که از ما نبودند." حال این از ابتدای عصر افسس آغاز گشت و تا امروز و دوران ما ادامه دارد. همان چیز، هر یک از آن دوره‌ها، هر آنچه که در آن زمان رخ داد، دوباره دراین دوره تکرار شد. می‌خواهیم اندکی بیشتر به آن پیردازیم.

۴۰. حال، توجه کنید که این باکره، به جایی رفت که گریه و فشار دندان بر دندان بود.

۴۱. دوستان عزیزم! بگذارید این را بگویم. چون معمولاً وقتی به اینجا و کلیسا می‌آیم، یا در سراسر کشور، بیشتر وقت به دعا برای شفای بیماران اختصاص داده می‌شود؛ ولی اکنون زمان آن است. مدت زیادی است که این را به شما گفته‌ام. احساسات خود را کنار بگذارید، اکنون می‌خواهیم بیاییم و با یکدیگر رو راست و صادق باشیم، چون در ایام آخر هستیم. آری!

۴۲. حالا، اینجا جایی است که شما ناصری‌های عزیز، شما زائرین مقدس در تقدس بازماندید. آیا می‌دانستید که یهودای اسرخیوطی هم در همین قسمت زندگی می‌کرد؟ یهودا به خداوند عیسای نجات دهنده ایمان داشت و او را بعنوان نجات دهنده پذیرفته بود، همچنین او نیز تقدیس شده بود. براساس انجلیل یوحنای ۱۷:۱۷ او نیز تقدیس شده

(یعنی هم گور و هم عالم اموات، خود مرگ و خود عالم اموات) به خاطر شما من بر همه چیز غالب شدم، بر موت و بر عالم اموات. وقتی او بر زمین بود...

۲۶۱. مردان زیادی خواستند غالب آیند. این را می‌دانستید؟ ناپلئون رفت تا بر دنیا غالب شود و در سن سی و سه سالگی به این امر نائل شد. او از ۱۷ تا ۲۵ سالگی از فعالان ضد مشروبات الکلی بود. او هیچ اعتقادی به نوشیدن مشروب و این چیزها نداشت. او به فرانسه رفت. او فرانسوی نبود. از یک جزیره به آنجا می‌آمد. رفت تا از فرانسه خون خواهی کند، علاقه‌ای به فرانسه نداشت ولی غالب شد. او بر فرانسوی‌ها غالب شد، مردان فرانسوی را گرفت و با آنها بر دنیا غالب گشت و در سن ۳۳ سالگی نشست و گریه کرد. چون کس دیگری نبود که بر او غلبه کند و بعنوان یک الکلی فوت کرد. شکست خورد، او حتی نتوانست بر خودش غالب آید. می‌بینید؟ و پایان خود را در واپرلو^{۳۵} دید. من آنجا بوده‌ام و آثار و بقایای مربوط به زمانی را که او آنجا بود، دیده‌ام. حال، نگاه کنیم به این فاتح، او بعنوان یک مرد جوان شروع کرد و طرف نادرست برای غالب شدن را برگزید و مُرد. این یک فضاحت است.

۲۶۲. ولی مرد جوان دیگری هم بود که یک بار به جهان آمد. او در ۳۳ سالگی مرد و بر هر چیزی که می‌شد، غلبه کرد. او وقتی بر روی زمین بود، بر هوای نفس، تکبر، بیماری و بر دیوها غالب شد. زمانی که مرد، بر مرگ غالب شد. وقتی قیام کرد، بر عالم اموات غلبه کرد. او پیش رفت و بر هر آنچه که به ضد بشر بود، غالب شد و تاک را غربال نمود... چرخشت غصب خدا را افسرده، بر مرگ، عالم اموات، گور، بیماری و بر هر چیز دیگر غالب شد، در سومین روز قیام کرد و غبار بین خدا و انسان را زدود. آسمان و زمین را به هم وصل کرد. جلال بر تو خدای من!

^{۳۵} Waterloo نبردی که در تاریخ ۱۸ جون سال ۱۸۱۵ میلادی، بین نیروهای فرانسه و قوای ائتلاف هفتم گرفت. علت خواهد شدن نبرد به این نام، این بود که جنگ در دشت واپرلو در کشور بلژیک امروزی انجام گرفت، این نبرد، آخرین جنگ ناپلئون بناپارت بود.

پادشاه، بلکه بعنوان یک داور. اینجا او تماماً بعنوان یک داور پوشانده شده بود، این نشان می‌داد که او چه کاری انجام داه است؛ برای گناهکار چه بوده و برای یک مسیحی چه بوده است. اکنون او با صدای آب‌های سیار اینجا ایستاده است و چهره‌اش مانند آفتاب که در قوّتش می‌درخشد.

۲۵۷. حالا نتیجه، آیه‌ی ۱۶... نه عذر می‌خواهم، آیه‌ی ۱۷:

"و چون او را دیدم، مثل مرده پیش پاهاش افتادم..."

۲۵۸. خدای من! نبی دیگر نمی‌توانست متحمل دیدن چنین رویایی باشد. توانایی خود را از دست داد و چون مرده پیش پای او افتاد. حال نگاه کنید:

"... و دست راست خود را بر من نهاده، گفت: ترسان مباش. من هستم اول و آخر و زنده."

۲۵۹. خدای من نه یک نبی، بلکه خدا. من ابتدا و انتهای هستم، من ابتدای مکاشفه هستم، و انتهای مکاشفه. من هستم او که بود و هست و خواهد آمد. بیینم:

"من هستم... و دست راست خود را بر من نهاده، گفت: ترسان مباش. من هستم اول و آخر و زنده و مرده شدم و اینک تا ابدالآباد زنده هستم." (همین الآن... و سپس او فریاد برآورد) "... و کلیدهای موت و عالم اموات نزد من است."

۲۶۰. حال، ترسان مباش. چرا باید بترسیم؟ چرا کلیسا باید از فکر کردن به کلام او باز بماند؟ چند لحظه همین جا مکث کنیم چون داریم به انتهای پیغام می‌رسیم. چرا این کلیسا باید بترسد؟ آنچه او تا به حال وعده داده، در برابر ما تحقق نیافته است؟ ترسان مباش. من هستم او که بود و هست و می‌آید، من ابتدا و انتهای هستم و کلید موت و عالم در دستان من است. چرا؟ من غالب آمدم. هم بر موت و هم بر عالم اموات غالب شدم.

بود، زمانی که عیسی گفت: "پدر! ایشان را به راستی خود تقدیس نما، زیرا کلام تو راستی است." و او خود، کلام بود. بسیار خوب!

۴۳. در انجیل متی باب ۱۰، به آنها قوّت داده شده بود تا بیماران را شفا دهند، مردگان را زنده کنند و دیوها را اخراج کنند. آنها به تمام نقاط کشور رفتند و دیوها را اخراج کردند و با شادمانی و تمجید خدا بازگشتند. عیسی به ایشان گفت: "از این شادمان نباشد که دیوها از شما اطاعت می‌کردند، بلکه شادی شما در این باشد که نام شما در دفتر حیات مکتوب است." درست است؟ و یهودا هم با ایشان بود، یهودا با ایشان بود، ولی این یک سال و نیم قبل از مصلوب شدن عیسی مصلوب بود.

۴۴. حال، وقتی زمان پنطیکاست رسید، برای اینکه یهودا روح القدس را دریافت کند، ماهیت خود را نشان داد. او عیسی را انکار نموده و به او خیانت کرد. این دقیقاً جایی است که آن روح می‌آید. حقیقت از طریق لوثر^{۱۱} و ولی کلیسا را در جهت زندگی باکره گونه به قدس سوق داد؛ خالص، پاک، مقدس، زیبا و بهترین مردمی که می‌شناختید؛ ولی زمانی که نوبت به صحبت به زبان‌ها و دریافت روح القدس رسید؛ ناصری‌ها، زائرین مقدس و متديست‌های آزاد گفتند: "این شیطان است." دقیقاً آنچاست که شما به روح القدس کفر می‌گویید و خود را برای همیشه می‌بندید. "زیرا هر کس سخنی بر ضد پسر انسان بگویید آمرزیده خواهد شد، ولی هر کس به ضد روح القدس سخن گویید، هرگز بخشیده نخواهد شد." ^{۱۲} می‌بینید، می‌بینید؟

۴۵. به یاد بیاورید تمام شاگردان به زبان‌ها صحبت می‌کردند. عیسای مسیح زمانی که روی صلیب بود، به زبان‌ها صحبت کرد. پس اگر نمی‌توانید اینجا با آنها کنار بیاید، آنجا چه می‌کنید؟ پس اینجا با آنها دوست باشید. اگر این‌ها شریر هستند، به طوری که

بودند، پس جایی که ماهیت خود را نشان می‌دهند. می‌بینید؟ اینجا آن باکره به پاکی سایر آنها با حیاتی خالص می‌آید، در مورد کلیساها ناصری‌های قدیمی و زائرین مقدس صحبت می‌کنم که واقعاً به تقدس ایمان داشتند. نمی‌توانی روی هیچ نقطه‌ای از زندگی آنها دست بگذارید، آنها به معنای واقعی پاک بودند. خوب است که همه‌ی ما آن‌گونه زندگی کنیم. درست است. باید این‌گونه باشیم.

۴۶. می‌دانیم که مقلدین پنطیکاستی زیادی داریم. این درست است، اما زمانی که شما یک دلار تقلبی می‌بینید، می‌دانید که از روی یک چیز خوب و واقعی ساخته شده است، درست است؟ یک روح القدس حقیقی هست، یک روح حقیقی که به زبان‌ها صحبت می‌کند و آیات و معجزات را ظاهر می‌کند، و این از زمان پنطیکاست تا به حال بوده است، پس باید مقلدین را داشته باشیم. ما باید یک زن شریر را که خوب نیست، داشته باشیم تا زن راستین بدرخشد. ما باید شبانگاه را داشته باشیم، باید تاریکی را داشته باشیم تا نشان دهیم که نور خورشید باشکوه است. درست است؟ شما باید بیمار باشید تا اسلامتی لذت ببرید. این قانون لازم و ملزم است. همیشه این‌گونه بوده است و همیشه هم خواهد بود؛ مدامی که زمان وجود دارد، این‌گونه خواهد بود.

۴۷. پس حال کلیسا وارد چنین وضعیتی شد.

۴۸. حال آیا عیسی نگفت که در ایام آخر... در انجلیل متی باب ۲۴، می‌بینیم که این دو روح آنقدر به هم نزدیک خواهند بود، که اگر امکان داشت برگزیدگان را نیز فریب می‌داد، اما او که پیش از بنیان عالم برگزیده شده بود، حیات ابدی دارد. نمی‌توانید از حیات ابدی فاصله بگیرید. این مانند خدا ابدی است و هرگز از وجودتان محو خواهد شد، همان طور که خدا هرگز از یعنی نخواهد رفت. درست است، چون شما جزئی از خدا هستید. شما پسر و دختر خدا هستید، حیات شما تبدیل گشته و جزئی از خدا هستید، شما حیات ابدی را دارید. او را دوست دارم. شما دوستش ندارید؟

که به جای ما مضروب شده و مرد، داوری الهی را بر خویش گرفت و چرخشت غصب خدا را افسرد. برای گنهکاران، این یک آبشار عظیم و مهیب است که جان شما را در دریای حیات می‌گیرد و برای کلیسا، یک منجی مهریان، مستحکم شده در آرامی و زمانی که می‌خواید تا در مسیح آرامی یابید، صدای قلقل زدن نهرها را می‌شنوید. عجب زمانی! با تشبع ملايم خویش بر ما می‌تابد. "ترسان مباش، من هستم او که بود و هست و می‌آید، من قادر مطلق هستم و غیر از من کسی نیست. من الف و یا هستم و به هر که تشنه باشد، از چشمهمی آب حیات خواهم بخشید." چه وعده و چه رابطه‌ی عاشقانه‌ای! بره در وسط شهری که نیازی به روشنایی ندارد. او آفتاب عدالت است که بر بال‌هایش شفا است.

او سوسن وادی‌هاست، روشنی و ستاره‌ی صبح
در غم، او تسلی من و در سختی، استقامت من
او سوسن وادی‌هاست، روشنی و ستاره‌ی صبح
برای من، او از ده‌ها هزار بهتر است

۴۹. بله آقا! آن ستاره‌ی بزرگ صبح که برای درخشیدن بیرون می‌آید، آمدن روز را اعلام می‌کند و می‌گوید: "روز در حال آغاز است، پس نزدیک می‌شود." و او خود را از پشت دیگر ستاره‌ها بیرون می‌کشد. خدای من! با شفایی که بر بال‌های اوست.
۵۰. حال برگردیم به پیغام خودمان. اکنون به انتهای آن می‌رسیم تا برای فردا شب آماده شویم. چون اکنون ساعت یک ربع به نه است و نمی‌خواهیم کسی را زیاد اینجا نگذاریم، تا بتوانیم دوباره اینجا باشیم.

۵۱. بسیار خوب، آفتاب عدالت با شفایی که بر بال‌های اوست. حال چهره‌ی او، او یک داور بود یا چیز دیگری که نشان دهد او در روز خداوند بود. آیا به این ایمان دارید؟ او به روز خداوند رفت و خداوند را بعنوان یک داور دید، نه بعنوان یک کاهن، نه بعنوان

۲۵۰. او گفت: "ولی بیل! من تو را دوست دارم و تنها کسی هستی که می‌توانم دوست داشته باشم." گفت: "من همیشه تو را دوست داشته‌ام." گفتم: "من از این بابت ممنونم، ولی... می‌دانی من منزوی هستم و می‌خواهم مثل یک زاهد منزوی زندگی کنم و اصلاً نمی‌خواهم ازدواج کنم."

۲۵۱. می‌دانید او بسیار مأیوس شده بود. او گریان بیرون رفت، زانو زد و گفت: "خداؤندا! نمی‌دانم چه کار کنم. خداوندا! آیا مرا تسلی خواهی داد؟ آیا مرا کمک خواهی نمود؟ تا به حال هرگز در زندگی ام چین چیزی را از تو نخواسته‌ام و امیدوارم دیگر هرگز نخواهم، ولی مرا یاری کن، بگذار کتاب مقدس را که باز می‌کنم، از تو جواب بگیرم، شنیده‌ام که مردم می‌گویند این کار را کرده‌اند." و زمانی که کلام را باز کرد، ملاکی باب ۴ بود.

"اینک من ایلیای نبی را قبل از رسیدن روز عظیم و مهیب خداوند نزد شما خواهم فرستاد."

او گفت: "من خشنود از آنجا برخواستم، چون می‌دانستم که ما با هم ازدواج خواهیم کرد." می‌بینید؟

۲۵۲. "زیرا اینک آن روزی که مثل تنور مشتعل می‌باشد، خواهد آمد و جمیع متکبران و جمیع بدکاران، کاه خواهند بود و یهوه صبایوت می‌گوید: آن روز می‌آید که ایشان را چنان خواهد سوزانید که نه ریشه و نه شاخه‌ای برای ایشان باقی خواهد گذاشت. اما برای شما که از اسم من می‌ترسید، آفتاب عدالت طلوع خواهد کرد و بر بالهای وی شفا خواهد بود..."

۲۵۳. آفتاب که در قوّتش بتابد. قوّت پسر خدا امشب در بین ما می‌تابد. در میان هفت چراغدان با هفت گستره از جلال خویش، عنوان یک داور ایستاده است. عنوان کسی

۴۹. یک نفر یک یادداشت به من داده است، یک سؤال کوچک. حالا خیلی وقت برای پاسخ دادن به آن نمی‌گذاریم. یادتان باشد، هربار که شما سؤالی مطرح می‌کنید، تمام تلاش را می‌کنم تا بهترین پاسخ را ارائه دهم. اما این سؤال، سؤال مهمی بود.

یک نفر می‌خواست بداند آیا یک خواهر می‌تواند شهادت بدهد، یا بخواند، یا به زبان‌ها پیغام دهد، یا ترجمه‌ی زبان‌ها را داشته باشند، یا در کلیسا نبوت کند؟

نه، این غلط نیست، مدامی که در نظم باشد. می‌بینید؟ کلیسا در نظم است. راه درست و راستین آن، این است که کسانی که به زبان‌ها صحبت می‌کنند، پیغام آنها قبل از اینکه پیغام جلسه از منبر اعلام شود، گفته شود. هرگز در خلال آن زمان انجام نشود، زیرا همان‌گونه که پولس رسول می‌گوید، روح القدس در آن زمان در حال کار کردن است.

۵۰. به زن‌ها عطای نبوت داده شده، عطای زبان‌ها و ترجمه‌ی زبان‌ها داده شده و همه چیز، به جز اینکه واعظ باشند. آنها از موضعه در کلیساها منع شده‌اند. درست است. آنها نمی‌توانند در کلیسا چنین جایگاهی داشته باشند و یا معلم باشند، ولی تا جایی که به عطا‌ایا مربوط است، براساس اول قرنتیان باب ۱۲، زن می‌تواند تمام عطا‌ایای نه‌گانه را داشته باشد و هیچ محدودیتی ندارد، مدامی که پیغامش در زمان مناسب خود داده شود.

۵۱. می‌بینید؟ هر پیغامی منتظر زمان خود است. اگر کسی به زبان‌ها صحبت می‌کند و مترجمی در آنجا نیست، تا زمانی که یک مترجم آنجا باشد، خاموش بماند. می‌بینید؟ و معمولاً این پیغام‌ها قبل از آغاز جلسه داده می‌شود. سپس زمانی که نبی یا واعظ که نبی عهد جدید است، جلو می‌آید؛ خدا شروع به حرکت در او می‌کند. می‌بینید؟ سپس وقتی موضعه‌ی او تمام شد، آنوقت پیغام‌ها شروع می‌شود، یکی دیگر، سپس یکی دیگر، این همیشه در نظم است، لیکن یک زن این اجازه را دارد.

۵۲. نکته‌ی بعدی، می‌خواهم چند لحظه‌ای را به این مطلب پاسخ بدهم، می‌خواهم عنوان

آن را بخوانم:

سه گروه مذهبی همکاری خود را در زمینهٔ ترجمهٔ کتاب مقدس آغاز کردند. پانزدهم اکتبر در واشنگتن، کاتولیک‌ها، پروتستان‌ها و محققین یهودی، در غالب یک تیم سرگرم ترجمه‌ای جدید از کتاب مقدس بودند که می‌تواند در جایگاه مرجع قانونی قرار بگیرد.

۵۳. قبل از اینکه بخواهم به این پردازم، چند نکتهٔ دیگر وجود دارد که می‌خواهم آنها را بخوانم؛ به عبارتی دیگر می‌بینید که دقیقاً در مورد چه صحبت می‌کردیم، دقیقاً همان چیزی که کتاب مقدس می‌گوید که در ایام آخر رخ خواهد داد، که این‌ها به هم خواهند پیوست تا صورت وحش را تشکیل دهنند. آنها دقیقاً در حال تلاش برای دست‌یابی به آن هستند و اکنون بهترین فرصت را یافته‌اند تا آن را انجام دهنند، به همین دلیل است که این پیغام‌های نبوی را می‌دهم، چون فکر می‌کنم به موقع است.

۵۴. اگر کسی هست که می‌تواند هر شب به اینجا بیاید، سعی می‌کنیم جلسات را زودتر شروع کنیم و زودتر به پایان برسانیم. اگر نتوانم یک موضوع را در یک شب به پایان برسانم، صبح روز بعد این کار را خواهم نمود. اگر امشب نتوانیم به آیات نهم تا بیستم باب نوزدهم پردازیم، فردا صبح ساعت ده این کار را خواهیم کرد؛ البته در انتهای جلسه به شما اطلاع خواهیم داد.

۵۵. بعد فردا شب از کلیسای افسس شروع می‌کنیم. شروع می‌کنیم به بررسی هفت عصر کلیسایی در هفت شب، کلیسای افسسیان، عصر اسمیرنا، پرغامس، طیاتیرا، ساردس و فیلاندفیه، یکشنبه‌ی بعد هم کلیسای لائود کیه.

۵۶. چون می‌دانم چه جواهراتی در آنجا نهفته است، برایم خیلی سخت است که تا فرا رسیدن زمان آن، از آنها دست بکشم. فقط دیدن آنها در آنجا و حسن تغذیه‌ی

یک چیز دیگر، اگر می‌خواهید علامت بنزید، در مکافشه ۲۳:۲۱ است. در اورشلیم جدید او برهای است که در شهر است پس او روشنی است، در حال درخشش، زیرا در شهر نیازی به روشنایی نبود، چون برهای که در وسط شهر است روشنی آن است، و امت‌هایی که نجات یافته‌اند، در نور بره گام برمی‌دارند. آمين! آن روشنایی بره است. شما از این بابت خوشحال نیستید؟

۲۴۷. و نه فقط این، بلکه او در آمدنش (یوحنا او را در روز خداوند دید. آفتاب عدالت هم هست. حال ملاکی باب ۴ را بخوانیم؛ ملاکی آخرین نبی عهد عتیق).

۲۴۸. می‌خواهم داستان کوتاهی در مورد همسر عزیزم که اینجا نشسته است، بگویم. قبل از اینکه با هم ازدواج کنیم، اوقات سختی را برای او ایجاد نمودم و سعی کردم بعد از اینکه ازدواج کردیم، آن را جبران کنم. نمی‌دانستم که قصد دارم ازدواج کنم یا خیر. فکر می‌کردم او آنقدر خوب است که باید بگذارم برود و با مردی ازدواج کند که بتواند به خوبی از او مراقبت کند. با خود فکر می‌کردم به هیچ عنوان شایسته‌ی مهربانی او نبوده و نیستم. او کاملاً آشته شده بود و نمی‌دانست که چه کند، این مربوط به سالیان قبل، به گمانم نه سال پیش است.

۲۴۹. من تلاش می‌کردم که از او فاصله بگیرم. نه به خاطر اینکه او را دوست نداشتم، چون نمی‌خواستم وقت او را بگیرم. چون می‌خواستم بگذارم او یک نفر را بیابد، یک مرد مناسب و خوب، چون او دختر بسیار خوبی بود و می‌خواستم بگذارم که برود و من... فکر می‌کردم که من را دوست دارد و می‌دانستم که من هم او را دوست دارم، پس با خود فکر کردم: "خوب، با یک دختر دیگر بیرون می‌روم و کاری می‌کنم که احساس بدی نسبت به من پیدا کند." با اینکه خیلی از این کار متنفر بودم، ولی تقریباً داشتم با این کار او را می‌کشتم. به او گفتم: "تو دختر بسیار خوبی هستی، نمی‌خواهم این گونه وقت خود را هدر بدھی."

۲۴۲. حال، توجه کنید، قبل از بازگشت عیسی به زمین... این کمی از زمان جلوتر است، ولی روح ایلیا بازگشته و دل پسران را به سمت پدران خواهد برگردانید. کتاب مقدس در این باره صراحةً دارد. عیسی و رسولان ترتیب بندهٔ رخدادهای مربوط به ظهور پسر انسان را در حالت جلال دیدند. او باید جلال می‌یافتد تا برگردد. آنها اول چه کسی را دیدند؟ ایلیا. پس از او چه کسی را دیدند؟ آنها موسی را دیدند که نماد بازگشت اسرائیل به نگهبانان تورات است. پس از آن پسر انسان را در حالت جلال یافته دیدند. هللویا! آیا متوجه این ترتیب مربوط به ظهور او می‌شوید. سخن از روح ایلیا یا شاهد آخرین دوره‌ی کلیسا می‌باشد. آری او با قدرت می‌آید تا مسیح را بنمایاند.

۲۴۳. سپس یکصد و چهل و چهار هزار یهودی که باید بر کوه سینا جمع شوند، جایی که اسرائیل برای خود امتی شود، قدیمی‌ترین امت جهان، قدیمی‌ترین پرچم دنیا، امت خودشان، پرچم خودشان، ارتش خودشان، پول خودشان و هر چیز دیگر را دارند. آنها یکی از اعضای اتحاد کشورهای متحد (سازمان ملل) هستند، چون آنها یک کشور هستند. عیسی گفت: "تا همه‌ی این امور واقع نشود، این طایفه نخواهد گذشت."^{۳۳}

۲۴۴. سر اینکه چطور یک عده یهودی، همه جا جفا دیدند، بیرون اندخته شدند، فرار کردند و بیرون انداخته شدند، مثل کلیسا در تمام این ادوار که طرد و رد شد تا دوباره برگردند و یک امت شوند. و در عین حال عیسی می‌گوید: "پس چون درخت انجیر را بینید که شکوفه زند، زمان نزدیک بلکه بر در است. هر آینه به شما می‌گوییم که تا این همه واقع نشود، این طایفه نخواهد گذشت."^{۳۴}

۲۴۵. موسی و ایلیا خواهند آمد. امیدوارم که متوجه شوید.

۲۴۶. بسیار خوب، "خورشید که در قوش می‌درخشد." چهره‌ی او تبدیل شده. حال

روح القدس در میان قوم است که مرا دعوت می‌کند تا به پا خیزم و چیزی در مورد آنها بگویم، ولی مجبورم صبر کنم تا هر یک از آنها را در دوره‌ی خود و زمان خود فرار دهم. پس اگر یک شب نتوانستید به اینجا بیایید، حتماً روز بعد نوار جلسه را تهیه کنید، یا به هر طریق دیگری از آن مطلع شوید. چون می‌خواهم که این پیغام‌ها به همه جا برود. به این دلیل این کار را می‌کنم چون احساس می‌کنم هدایت روح القدس به این منوال می‌باشد. فقط به این دلیل است که پیغام‌ها را ضبط می‌کنیم. اگر فکر نمی‌کردم که این به کلیسا کمک می‌کند، [این کار را انجام نمی‌دادم]. و در این روز، یادتان باشد به زودی ساعت فرا می‌رسد و دیگر قادر نخواهیم بود که این جلسات را داشته باشیم، و باید مدامی که می‌توانیم و زمان داریم، این کار را انجام دهیم. می‌دانید، ما نمی‌دانیم که اینها چه زمانی متوقف خواهند شد.

۵۷. یک اتحادیه در بین کلیساها شکل خواهد گرفت و آنها با یکدیگر متحد خواهند شد تا کنفراسیون کلیساها را شکل دهند، البته هم اکنون شما یک نهاد بزرگ به نام سازمان ملل دارید و تمام فرقه‌ها در آن عضو هستند. شما هم باید عضو یکی از همان فرقه‌ها باشید و اگر نه شما را بیرون خواهند انداخت. آنچه زمانی است که باید ماهیت خودمان را نشان دهیم و مطمئن باشیم که ما می‌دانیم این قول خداوند است، نه یک کار حدسی و براساس گمان، بلکه اطمینان کامل و اینکه بدانید کجا ایستاده‌اید. کلیسای کوچک همیشه در اقلیت بوده است، یک گروه کوچک یک تعهد کوچک مثل روبان قرمزی که داخل کتاب مقدس است، ولی کلیسا همیشه وجود دارد. می‌خواهیم این را به یاد داشته باشیم.

۵۸. حال قبل ازینکه دوباره آیات را بخوانیم، چند نکته را مرور می‌کنیم. امروز صبح به مکافهه‌ی عیسای مسیح پرداختیم که خدا امروز صبح او را بعنوان خدای متعال برای ما مکشوف ساخت، هستم عظیم، نه اینکه بودم یا خواهم بود، هستم، همیشه و در اولین

^{۳۴} اشاره به انجلیل منی ۲۴:۲۴
^{۳۵} اشاره به انجلیل منی باب ۲۴

باب کتاب مکاشفه، آیا متوجه هستید مکاشفه‌ی کیست؟ عیسای مسیح، اولین چیزی که او خود را به آن مکشوف ساخت چیست؟ خدای آسمان نه یک خدای تثلیثی، بلکه یک خدا، یک خدا و او خود را در ابتدای مکاشفه به این طریق مکشوف می‌سازد و چهار بار در باب اول مکاشفه از آن صحبت می‌کند تا ما اشتباہ نکنیم. اولین چیزی که باید بدانید، این است که او یک نبی نیست او یک خدای کوچک‌تر نیست، او دومین شخصیت خدا نیست، او خداوند است، او خداوند است و بدین ترتیب مکاشفه پیش آمد و ما در هفت حالت وجودی او، همچنان با آن پیش می‌رویم.

۵۹. خداوند!! کمک کن تا این کلمات را تعلیم دهیم. من آن را از نقطه نظر تاریخی مطالعه کرده‌ام، اما صبر کنید تا من اینجا پشت منبر الهام دریافت کنم، زیرا من احساس می‌کنم ما با یکدیگر در جاهای آسمانی در عیسی مسیح قرار گرفته‌ایم و روح شما، قسمتی از شما، زبانه‌ی آتش (روح القدس) که بر شماست، بر دیگری می‌آید، بر دیگری و دیگری و هیکل عظیم خداوند را بر می‌افزوذ و آن را شعله‌ور می‌کند. و در آن مکاشفاتی وجود دارد...

۶۰. حال، چیزی که ما از آن صحبت می‌کنیم، این سؤال از من پرسیده شده بود: آیا زنان... وغیره؟ این دقیقاً همان چیزی است که باعث بی‌نظمی و هرج و مرج در کلیسا شد. آنها همه چیز را از جماعت گرفتند و بر منبر قرار دادند. لیکن خداوند، خداوند جماعت است. او در هر انسانی کار می‌کند و در هر قلبی که بتواند وارد آن شود، ساکن می‌شود. او افراد مستعد را می‌یابد و در آنها کار می‌کند.

حال اگر شریر نتواند در آنها چیزی بیابد، می‌آید یک اختلاط پوچ و تهی را ایجاد می‌کند و مردم را دور می‌سازد. همان‌گونه که پولس می‌گوید: "اگر شما همه به زبان‌ها صحبت کنید و یک بی‌ایمان به آنجا وارد شود، آیا نخواهند گفت که شما دیوانه‌اید؟"

۲۳۹. انجل متی باب ۱۷ را بیینیم. تا در این موضوع هستیم، به آن نگاه کنیم؛ چون داریم از آن عبور می‌کنیم و خیلی از آن افراد که در حال یادداشت برداری هستند، بگذارید بخوانند و...

بسیار خوب، انجل متی باب ۱۷:

"بعد از شش روز عیسی، پطرس و یعقوب و برادرش یوحنا را برداشته، ایشان را در خلوت به کوهی بلند برد.^۲ و در نظر ایشان هیأت او متبدل گشت و چهره‌اش چون خورشید، درخشندۀ و جامه‌اش چون نور، سفید گردید."

او تبدیل شد، در واقع او چه کار کرد؟ او خود را تبدیل کرد و ظاهری را که در زمان ظهور خواهد داشت، بر خود گرفت.

۲۴۰. حال نگاه کنید، فقط چند ساعت قبل از آن، در باب قبل عیسی این مطلب را مطرح کرده بود: "هر آینه به شما می‌گوییم که بعضی در اینجا حاضرند..." چند نفر می‌دانند که می‌خواهم چه بگویم؟ "بعضی در اینجا حاضرند که تا پس انسان را نبینند که در ملکوت خود می‌آید، ذاته‌ی موت را نخواهند چشید." درست است؟ او پطرس و یعقوب و یوحنا را بعنوان سه شاهد با خود برد، چون در عهد عتیق همه چیز، هر سخنی، به گواه دو یا سه شاهد استوار می‌شد و او آنها را با خود به بالای کوه برد.

۲۴۱. توجه کنید که ابتدا چه آمد. نمی‌توانم زیاد روی این مکث کنم، باید به این پردازیم. نگاه کنید. اولین چیزی که آنها دیدند، چه بود؟ آنها عیسی را بالای کوه بردنند... یا او آنها را به بالای کوه برد و در برابر آنها تبدیل شد. ردای او مانند خورشید که در قوّتش بتابد، درخشان شد و بعد موسی و ایلیا بر او ظاهر شدند. پس الان آمدن پسر انسان به چه شکلی است؟ اولین چیزی که آشکار می‌شود، موسی و ایلیا خواهند بود.

را موعظه کنید. انجیل مرقس باب ۱۶، "جمعی خلائق را به انجیل موعظه کنید." این یعنی چه؟ به عبارتی دیگر "قوّت روح القدس را نشان دهید." باید چنین باشد.

۲۳۴. حالا نگاه کنید، به کلام توجه کنید. او هرگز نگفت: "بروید و کلام را تعلیم دهید." او گفت: "بروید انجیل را موعظه کنید..." نه تعلیم کلام، بلکه موعظه انجیل. "و این آیات همراه کسانی که به انجیل ایمان دارند، خواهد بود، که به نام من دیوها را بیرون کنند و به زبان‌های تازه سخن بگویند. اگر ماری را بردارند و یا زهر قاتلی بنوشند، ضرری بدیشان نرسانند، دست بر بیماران گذارده و شفا خواهند یافت."

۲۳۵. و آنها به راه افتادند. کلام می‌گوید، همه جا موعظه می‌کردند. خدا از طریق ایشان کار می‌کرد، و کلام را با آیاتی که همراهشان بود، تأیید می‌کرد.

۲۳۶. این آیات همراه چند نفر خواهد بود؟ تا انتهای عالم، در هر دوره‌ای اینجاست، جایی که این اقلیت کوچک پیش می‌آیند و آن نور را حفظ می‌کنند. عجیب نیست که عیسی گفت: "ترسان مبایشید ای گله‌ی کوچک! زیرا این مرضی پدر شماست که ملکوت را به شما عطا فرماید."^{۲۲}

۲۳۷. بسیار خوب، اکنون یک سؤال دیگر. ما به آیه‌ی بیست پرداختیم، حال باید نگاهی کنیم به آیه‌ی شانزدهم:

"و در دست راست خود هفت ستاره داشت..."

۲۳۸. حال پردازیم به سیمای او: "و از دهانش شمشیری دو دمه‌ی تیز بیرون می‌آمد و چهره‌اش چون آفتاب بود که در قوتش می‌تابد."

^{۲۲} انجیل لوقا ۳۲:۱۲

^{۱۳} یک نفر به زبان‌ها صحبت کرد، یا این و آن، یا هر چیز دیگر، این مؤثر نخواهد بود. ولی او گفت: "پس اگر کسی نبوت کند و اسرار قلب را آشکار سازد، آنگاه خواهند گفت، به راستی خدا با شماست." ولی اگر کسی براساس مکاشفه به زبان‌ها صحبت کند و آن را برای بنای کلیسا ترجمه کند، آنوقت تمام کلیسا با آن بنا می‌شوند. چیزی که از آن صحبت می‌شود، خدا به زبان‌ها سخن می‌گوید و ما چیزی از آن نمی‌دانیم؛ این را به یکی می‌دهد و ترجمه آن را به یکی دیگر و یک چیز مشخصی را می‌گوید و دقیقاً آن‌گونه که گفته شده است، روی می‌دهد. آنوقت شما روح خدا را در میان خود یافته‌اید. دوستان بیایید برای دستیابی به آن کوشایشیم و آن آتش را مشتعل نگاه داریم.

۶۱. حال قبل از آنکه این کلام را باز کنیم، این بخش عظیم کتاب مقدس را، می‌خواهم چند لحظه سرپا بایستم و دعا کنم.

۶۲. خداوند قادر که یک بار دیگر خداوند عیسی را از موت به میان ما آوردی و او را بعد از هزار و نهصد سال در بین ما بعنوان خداوند لایزال آسمان آشکار ساختی! برای این کار و حضور هر روزه‌ی او در زندگیمان تو را شکر می‌کنیم. شادیم از اینکه در این زمان آشتفتگی که دنیا نمی‌داند چه کند... آنها زمین را حفر می‌کنند و پشت دیوارهای بتونی سنگر می‌گیرند، خداوند! ولی هیچ یک از آنها نمی‌تواند ایشان را از غصب خداوند محفوظ بدارد. خداوند! تنها یک ملجا وجود دارد و ما شادیم که آن را پذیرفته‌ایم. "چون خون را بینم، از آن عبور خواهم نمود." ^{۱۴} خداوند! چقدر شادیم از این محافظت عالی و بی‌نظیر خون بره‌ی خدا، کاهن اعظم که اکنون در جلال ایستاده و بر اعترافات ما میانجی گری و شفاعت می‌نماید. ما از اینکه واعظ بزرگ، روح القدس باشکوه و بخشنده‌ی مسح و حیات، امشب در کنار ماست، بسیار خرسندیم.

^{۱۳} اشاره به اول قرنتبیان ۱۴:۳۲
^{۱۴} اشاره به خروج باب ۱۲

۶۳. اکنون، خداوند خدا! همان‌گونه که من این جماعت را امشب به زیر این سقف دعوت کردم و با یکدیگر بعنوان یک کلیسا یا بخشی از آن جمع شده‌ایم، نه به نام این خیمه و نه به نام هیچ شخص، بلکه به نام عیسای مسیح بگذار همان روحی که جسم و ذهن او را در بر گرفته بود، امشب بر ما قرار گیرد و کلام را موعظه و تفسیر نماید و آن را در قلب‌های گرسنه‌ی ما بگذارد، زیرا که در انتظار او هستیم. چون در نام او و برای جلال او می‌طلیم. آمین! (فرمایید بنشینید).

۶۴. حال، برای شما عزیزانی که کتاب مقدس خود را همراه دارید، کتاب مکاففه باب اول را باز کنید از آیه‌ی نهم؛ قلم و کاغذ خود را آماده کنید، سعی می‌کنم همان‌گونه که پیش می‌روم، بخشی از تاریخ‌ها را به شما بگویم.

۶۵. امروز صبح چیزی بیش از یک موعظه داشتیم، قرار دادن بنیاد بر مکاففه‌ی الهی، مکشف شدن خدا در مسیح. چند نفر به این ایمان دارند؟ خداوند در مسیح آشکار شده بود، یهوه در مسیح آشکار شده بود. حال جایی که خدا باید مکشف شود، کجاست؟ در کلیسای خویش، با قوم خویش، در ما. همان روح، همان اعمال، همان ظهور و همان محبت، همان بخشش، همان مشقت، ملایمت، صبر، صلح، رحمت، تمام آنچه که در مسیح بود، در کلیسا هست.

یادمان باشد این را به خاطر بسپاریم. هر آنچه که خدا بود، در مسیح ریخته شد. (در او به لحظه جسم تمام پری الوهیت ساکن بود). و او هر آنچه را که در مسیح بود، در کلیسا ریخت. این همان وحدت خدا در سه‌گانگی است، خدا در سه کیفیت در جایگاه‌های پدر، پسر و روح القدس خویشن را می‌شناساند.

۶۶. مکاففه نشان داد که او سه خدای نیست و همچنین به سه جزء تقسیم نشده است، بلکه او یک خداوند است که در زمان پدری خداوند بود، در زمان پسری خداوند بود و در

در خشش خورشید در قوّت خویش است.^{۲۳۱}

۲۳۱. «شمشیر تیز دو دمه»، چه چیزی از دهان این شخص خارج می‌شد؟ کلام خدا. این یک شمشیر تیز دو دمه است. چه کاری انجام می‌داد؟ حتی فراتر از جسم و خون و ممیز افکار و نیات قلب بود. در سلوک‌های خونی، در استخوان، به مغز استخوان، ژرف‌تر از آن، حتی ممیز افکار و نیت‌های قلب. این کاری است که کلام خدا انجام می‌دهد.

۲۳۲. "کلمه جسم گردید و در میان ما ساکن شد." ^{۲۳۲} هم اکنون کلمه در کلیسای خود، در میان ما جسم می‌گیرد. فرشتگانی که در دست او هستند، هم اکنون خدمت می‌کنند. خدا در این دوره برای آوردن نور انجلیل به سمت کسانی که در حال موت هستند، یعنی اسیران بتپرستی و دنیای ستی، به ما استناد می‌کند. خدا این بار را در من و تو قرار می‌دهد. وای بر من و تو اگر بتپرست باشیم و بدون دانستن این موضوع بمیریم. آنها مشغول خواندن و نوشتن و حساب و چند جزوی مذهبی شده‌اند که از آنها چیزی به جز یک عده نوآموز نساخته است. منظورم انجلیل فقط کلام نیست. پولس گفت: "انجلیل تنها از طریق کلام بر ما نیامد، بلکه کلام جسم پوشید." وقتی کلام، توسط روح القدس... کلام در قلبی که روح القدس را یافته است، کاشته شود؛ چیزی به ثمر خواهد آورد که کلام گفته و کلام می‌تواند افکار قلب را تشخیص دهد. جلال بر تو خدای من! ممیز افکار و نیت‌های قلب، کلام این کار را می‌کند.

۲۳۳. از دهان او، شمشیر تیز دو لبه بیرون می‌آید، بتپرستان را بیدار می‌کند. یکی از همین روزها چیزی باید اتفاق بیفت. بله! کلام خدا، نام او کلام خدا بود، کلام آشکار شد. ببینید، عیسی گفت: "به تمام عالم رفته..." انجلیل مرقس ۱۶، آخرین سلام و درود او به کلیسا، قبل از اینکه بازگردد و خود را در دوره‌ی کلیسا مکشف سازد. او به کلیسا مأموریت داد. "در تمام عالم بروید و جمیع خلائق را به انجلیل موعظه کنید." چه؟ انجلیل

کند نفس و روح و مفاصل و مغز را، و ممیز افکار و نیت‌های قلب است."

۲۲۸. آنوقت به شما می‌گویند: "کاشف افکار." این کلام خداست که در کلیسای او آشکار شده است و برنده‌تر از هر شمشیر دو دم است. یک لحظه به چیز دیگری فکر کردم. نمی‌دانم که آیا بخشی از کلام را نوشتام یا... یک لحظه مکاشفه ۱۹ را باز کنید. دوباره این را بینیم، فکر کنم درست است. شاید... مکاشفه باب ۱۹ تقریباً از آیه‌ی ۱۱.

"و دیدم آسمان را گشوده و ناگاه اسبی سفید..." (اینجا دوباره سفید می‌آید، داوری) "... که سورش امین و حق نام دارد و به عدل داوری و جنگ می‌نماید." می‌دانید او که بود، این طور نیست؟ بسیار خوب.

۲۲۹. "و چشمانش... چون شعله‌ی آتش..." (او که بود؟) "... و بر سرش افسرهای بسیار... "(او اکنون به پادشاهی وارد شده است). "... و اسمی مرقوم دارد که جز خودش هیچ کس آنها را نمی‌داند و جامه‌ای خون آلود در بر دارد و نام او را «کلمه‌ی خدا» می‌خوانند."

از دهانش چه خارج می‌شد؟ چه خارج می‌شد؟ سوار اسب سفید. همچنین مکاشفه ۷ وقتی... فکر کنم ۸ باشد. وقتی اسب سفید... نه، نه، عذر می‌خواهم، مکاشفه ۶. وقتی سوار اسب سفید پیش رفت به او تاجی داده شد، تا غله کننده باشد و غله نماید.

۲۳۰. و شمشیری از دهان او خارج شد. او چه بود؟ سوار اسب سفید، مکاشفه. به شمشیر توجه کنید. "و از دهانش شمشیری تیز بیرون می‌آید." یعنی کلام و سرانجام به کلام خویش، وقتی به تمام فرزندان خدا مکشوف شده باشد، با کلام خویش یعنی با شمشیر کلام، تمام امته را خرد خواهد ساخت. بینید که اینجا چه اتفاقی افتاد.

"... دست راست او... و از دهانش شمشیر دو دمه بیرون می‌آید و سیماش چون

زمان اعطای روح القدس نیز همان خداوند بود. همان خداوند، نه سه شخص مجرزا، نه سه نفر، نه سه شخصیت او. شما نمی‌توانید بدون اینکه شخص باشید، یک شخصیت باشید. بعضی افراد می‌گویند: "او سه شخص نیست، بلکه سه شخصیت است." نمی‌توانید آن را تفکیک کنید؛ چون اگر او شخصیت است، پس شخص است. باید شخص باشد که یک شخصیت را بسازد. پس او یک شخص است، یک شخصیت، دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان، الف و یا، او که بود و هست و می‌آید. او همه است. این را دوست دارم.

۶۷. ذاتش، زندگیش و اعمالش را بینید این باید اینجا و در این خیمه آشکار گردد. درست به همان صورتی که در آن ایام بود. (این را از روی تعصّب نمی‌گوییم، خداوند می‌داند.) نه تنها اینجا، بلکه در سرتاسر دنیا. خوشحالم که این گونه است. آنوقت می‌دانیم که کجا ایستاده‌ایم، زیرا همان روح را در خود داریم که با ما حرکت می‌کند و نشان می‌دهد که در ما و اینجاست. این ما نیستیم، این خداست. ما نمی‌توانیم این کارها انجام دهیم، بلکه این خداست. علاوه بر آن، او اجازه داد تا در دنیای علم، عکشش گرفته شود. با ما، در ما، همراه ما، فوق از ما، از طریق ما، در درون و بیرون ما کار می‌کند. چقدر عالی است!

۶۸. آنها یک سرود کوتاه می‌خوانند

من آن هستم که در بوته‌ی آتش با موسی سخن گفت
من خدای ابراهیم هستم، روشنایی و ستاره‌ی صبح
من رز شارون هستم، از چه رو به شما گفتند که آمدم
پدرم را می‌شناسید و نامش را می‌دانید
چه کسی به شما گفت که من هستم
یا از چه رو به شما گفتند که آمدم
پدرم را می‌شناسید و نامش را می‌دانید

من الف و یا هستم، ابتدا و انتها
من تمام خلقت هستم و نامم عیسی است

۶۹. مکافه، چه شگفت آور! حال یادتان باشد، نمی‌توانید از طریق الهیانان به آن برسید، چون از این طریق داده نشده است، این تنها بعنوان یک مکافه می‌آید. تعمید آب در نام عیسای مسیح، تنها می‌تواند از طریق یک مکافه داده شده باشد. یک بودن عیسی و خدا تنها می‌تواند از طریق یک مکافه بیاید. تمام کتاب مقدس بر مکافه بنا شده است. تمام کلیسا بر مکافه بنا شده است. انجیل متی باب ۱۷ می‌گوید: "بر این صخره (مکافه روحانی) کلیسای خود را بنا می‌کنم و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهد یافت." همه را به این چالش دعوت کردیم که یکی را در کتاب مقدس به ما نشان دهند و یا در تاریخ، که فردی تا زمان مارتین لوثر و خارج از کلیسای کاتولیک به نام پدر، پسر، و روح القدس تعمید یافته باشد؟ سپس کلیسای پروتستان، این بود..."

۷۰. همان طور که در ادور کلیسا پیش می‌رویم... گوش کنید، هر شریری که در کلیسای اولین بود، به دوره‌ی بعدی راه یافت؛ همان طور پیش رفت تا در ایام آخر به ارتداد کامل تبدیل شد. هر روح شریری از یک دوره به دوره‌ی دیگر راه یافت، هر "ایسم" کوچکی که شکل گرفت. مثل نهال تاک شروع به رشد نمود، راه خود را در کلیسا یافت و تا این دوران آخر پیش آمد. جای تعجب نیست که کتاب مقدس گفت: "خوشابحال آنان که در آن روز رهایی یابند." بله آقا! آنکه از تمام آن چیزها رهایی یابند.

۷۱. حال از خدا بخواهد تا هنگامی که از مکافه صحبت می‌کنیم، مکافه‌ی این را به شما بدهد. زیرا این، فقط از طریق مکافه است که می‌تواند شناخته شود و تنها از طریق مکافه است که می‌توانیم نجات یابیم. شما دانش عقلانی دارید، ولی تا زمانی که برای شما مکشوف نشود، نمی‌توانید نجات یابید. هیچ کس نمی‌تواند عیسی را مسیح بخواند،

۲۲۳. کسی می‌گوید: "دین خوش!" این باعث آزار آنها نمی‌شود. "تو یک دین خوش هستی." آنها اصلاً این را نمی‌شنوند. آنها کاملاً تسلیم او بوده و نور خود را از بازوی راست قوت او می‌گیرند. نور او را در فروتنی محبت، صبر، متنانت، آیات و معجزات منعکس می‌سازند. بگذار دنیا این را «افسونگری» یا هر چیز که می‌خواهد، بنامد. برای ما هیچ تفاوتی ندارد. چون می‌دانیم که تسلیم دست راست او هستیم. این عالی نیست؟

۲۲۴. حال باید کمی تعجیل کنیم، چون نمی‌خواهیم شما را خسته کیم، «در دست راست او، هفت ستاره».

۲۲۵. حال هفتمین و آخرین نمایش شخصیت او:

"و از دهانش شمشیر دو لبه‌ی تیز بیرون می‌آمد..."
منظورم ششمین بود.

"و از دهانش شمشیر دو لبه‌ی تیز..."

"حال، صدای آب‌های بسیار و از دهانش... در دست راستش ستاره‌ها را داشت و از دهانش شمشیر تیز دو لبه بیرون می‌آمد..."

۲۲۶. می‌دانید شمشیر تیز دو لبه‌ی کتاب مقدس چیست؟ به آن پردازیم تا متوجه شویم. عبرانیان ۲:۴ را باز کنید. یک یا دو صفحه به عقب برگردید. می‌بینید؟ عبرانیان درست قبل از مکافه است. عبرانیان، یهودا و بعد مکافه. حال خوب گوش کنید. یا... عبرانیان باب چهارم. بسیار خوب، عبرانیان باب ۴ آیه‌ی ۱۲:

۲۲۷. "زیرا کلام خدا زنده و مقتدر و برندۀتر از هر شمشیر دو دم و فرو رونده تا جدا

آمین! بله آقا!

۲۲۰. حال، "هفت ستاره که در دست راست من بود." او در دست راست خود هفت ستاره داشت که به معنی هفت خادم هفت دوره بودند. این زیباست. به عقب بر می گردیم و خادمی که پیغام را برای کلیسای افسسیان آورد می بینیم، پیغام آوری که پیغام را برای کلیسا اسمیرنا آورد و تا مرگ با آن ماند و در مورد کلیسای پرغامس، طیاتیرا و در طول تمام ادوار تا به این دوره و اکنون به همین شکل است. خادمینی که نور را حفظ کرده و آن را به سوی کلیسا آورده‌اند و آن را مانند همان ابتدا حفظ نمودند.

۲۲۱. "او آنها را در دست راست خویش نگاه داشته بود." فکر کنید. این دقیقاً به معنی مسیح نیست که به دست راست خدا ایستاده است و به این معنی نیست که خدا دست راست دارد، چون خدا روح است. چون مسیح در قوّت دست راست بود. نفر دست راستی شما نزدیک‌ترین فرد به شماست.

۲۲۲. یادتان باشد، هفت ستاره در دست راست او بود. فقط فکر کنید، آنها داشتند نور خود را از روی او ترسیم می کردند، نور خود را از او می گرفتند. آنها کاملاً تحت کنترل او و در دست راست او بودند. هر خادم راستین خدا به همین شکل است... وقتی یکی از فرشتگان در آغاز فریاد بر می آورد، چه کسی می تواند به آنها صدمه بزند؟ چه کسی می تواند به آنها آسیب برساند؟ یادتان باشد فرشته یعنی «فرستاده، پیغام آور». بعدها در این هفته بیشتر به اینها می پردازیم. او گفت: "کیست که ما را از محبت خدا که در مسیح است جدا سازد؟ مصیبت یا تنگی یا شمشیر یا مرگ یا بیماری؟" هیچ چیز نمی تواند ما را از محبتی که خدا در مسیح به ما داشت، جدا سازد. چون ما کاملاً تسلیم دست راست او شده‌ایم.

مگر به روح القدس." این چیزی است که کتاب مقدس می گوید. هیچ انسانی تا زمانی که روح القدس را دریافت نکند، نمی تواند عیسی را مسیح بخواند. ممکن است بگوید: "شبان چین می گوید، کتاب مقدس چین می گوید." اینها حقیقت هستند. کلیسا چین می گوید. این هم درست است. شما تا زمانی که روح القدس برای خودتان مکشوف نسازد، این را نخواهید دانست، و او در شما خواهد بود. "هیچ کسی عیسی را مسیح نمی خواند مگر به روح القدس." نه از طریق دانش و نه از طریق خرد و عقل.

۷۲. آنها چطور می خواهند یک کتاب مقدس سازند؟ آنها سعی می کنند تا آن را فشرده کنند و آن را با یهودیان، کاتولیک‌ها و پروستان‌ها هماهنگ سازند، در حالی که تفاوت آنها مانند روز و شب است. هر چند که یهودیان این را بهتر می دانستند. حدس من این است که اکنون زمانی است که همه‌ی آنها باید به این ارتداد بزرگ وارد شوند. اینکه زمان آن فرا رسیده است. بنابراین با همه‌ی این اوصاف یادتان باشد، نمی توانیم این را متوقف کنیم، ولی تنها کاری که می توانیم بکنیم، این است که نور را در آنجا بتابانیم. خود را بعنوان شهید تقدیم کنیم، شاید این تنها کاری باشد که بتوانیم انجام دهیم. بسیاری این کار را خواهند کرد. این طریقی است که کتاب مقدس تعیین نموده است. اگر مراقب نباشم، به تمام آن چیزهایی که گفتم؛ وارد خواهم شد.

۷۳. حال، اولین نکته در کتاب مکاشفه، این گونه آغاز می شود که این مکاشفه‌ی عیسای مسیح است، آنچه که او هست. حال، عیسای مسیح خدای قادر متعال است. این را می دانیم. چند نفر به این ایمان دارند؟ بگویید، آمین! [جماعت می گویند: "آمین!"] او خدای قادر متعال است و یک نام دارد. تنها نامی که زیر آسمان داده شده و شما باید به آن نجات یابید، عیسای مسیح است. چرا مردم در استخر تعمید از آن می ترسند؟ این چیزی است که از آن متعجب نمی شوم. می بینید؟ به این دلیل است که آن روح شریز از آنجا، در عصر اسمیرنا خزیده و راه خویش را تا عصر تاریکی یافته و آن را یک تعلیم

ساخته است و در این ایام آخر نیز با آن پیش می‌آید. حال در این یک هفته که پیش می‌رویم به کتاب مقدس و تاریخ نظر کنید و ببینید که چگونه این چیزها را آشکار می‌کند.

۷۴. حال مطلب بعدی، این مکاشفه را مسیح از طریق فرشته به یوحنایا داد، تا به چه کسی داده شود؟ کلیساها. تا این را بر کلیسا خویش مکشوف سازد و هفت ستاره‌ای که در دست او بودند، هفت پیغام‌آور هفت کلیسا بودند و تا امروز هر کس که پیغامی داشته باشد، این را خواهد داشت. همان پیغام راستین که از ابتدای آغاز شد.

۷۵. بیشتر از آن، وقتی به آن اعماق وارد می‌شویم تا ببینیم که خدا چگونه این چیزها را به تحرک و ادراسته است، می‌بینیم که بسیار شگفت‌آور است و این باعث خواهد شد که شما فریاد برآورید. وقتی این را می‌خواندم، اندکی قدم می‌زدم و اشک می‌ریختم، بر می‌گشتم و می‌نشستم و می‌خواندم و بعد دوباره در اطراف قدم می‌زدم. از دانستن این بسیار خشنودم که خدا چقدر به ما لطف داشت که اجازه داد این چیزها را در زمانی که زندگی می‌کنیم، ببینیم. این مثل آن مثلی است که عیسی زد، مردی که تمام املاک خود را فروخت تا آن موارد را تصاحب کند.^{۱۵} دنیا را بفروشید، اعمال دنیا، هر چیزی که به دنیا وابسته است، تا این را داشته باشید. درست است، لنگر خود را درست بر آن بیندازید، این لنگر جان است تا مکاشفه‌ی او را در کلامش ببینیم.

۷۶. حال، خوشابحال آن کس که این را می‌خواند. درست است؟ و امروز صبح این را گفتیم، اگر نمی‌توانید بخوانید، حتی اگر قرائت آن را می‌شنوید، خوشابحالتان. این با طلب برکت برای آنانی که به آن گوش می‌کنند و یا آن را می‌خوانند و لعنت برای آنانی که چیزی بر آن بیفزایند و یا کم کنند، آغاز می‌شود. آن وقت اگر کتاب مقدس مکشوف می‌سازد که عیسای مسیح، خداوند قادر مطلق است، پس وای بر آنانی که

۲۱۵. حال نگاه کنید: "موهایی همچون پشم، و چشمانی همچون شعله‌های آتش، پاهایی از برنج و صدای آب‌های بسیار."

"و هفت ستاره در دست راست خویش داشت."

۲۱۶. «هفت ستاره»، حال در اینجا به آیه‌ی بیستم پردازیم.

"و سرّ هفت ستاره‌ای را که در دست راست من دیدی و هفت چراغدان طلا را. اما هفت ستاره، فرشتگان..." (یا هفت پیغام‌آور، هفت ستاره) "... کلیسا هستند و هفت چراغدان، هفت کلیسا می‌باشند."

۲۱۷. او این را برای یوحنایا تفسیر می‌کند، تا مطمئن شود هیچ اشتباھی نخواهد بود. یک ستاره برای هر دوره‌ی کلیسا. این هفته وقتی به تاریخ می‌پردازیم و این فرشتگان و خدمتی که داشتند را بررسی می‌کنیم، بسیار زیبا خواهد بود. دقیقاً همان در تمام ادوار و در آن کلیسا کوچک.

۲۱۸. چند وقت پیش، یک نفر گفت: "آیا می‌دانی، در کلیسا کاتولیک یک مثل خوب هست که می‌گوید، این کلیسا، کلیسا راستین است؛ چون در طول تمام اعصار دوام آورده است؟"

۲۱۹. گفتم: "چیز عجیبی نیست، در حالی که تمام دولتها و چیزهای دیگر را پشت سر خود داشته و طوفان‌ها برپا کرده است. ولی برای من این عجیب است که چگونه آن جماعت کوچک و اقلیت محض توانستند آن طوفان را برپا کنند، آنها که با اوه پاره‌پاره شدند، جلوی شیران انداخته شدند، سوزانده شدند و خوراک شیران گشتنده... کشته شدند و همه‌ی این اتفاقات و اینکه چگونه رهایی یافتند." این نشان می‌دهد که دست خدا با آنها بود همین و بس. و امروز هنوز نور او در کلیسا در حال درخشش است.

^{۱۵} اشاره به انجیل متی باب ۱۲

۲۱۱. حال می خواهم از شما چیز دیگری بپرسم. برای کسی که خود را استوار ساخته و به درخت همیشه سبز تکیه داده، چه چیزی بهتر از شنیدن صدای جاری شدن امواج است؟ این کلیسا بی است که در جایگاه آسمانی نشسته است، همراه با صدای دلنشیں و زیبای خدا که با آنها سخن می گوید. می دانید این چیست؟ برای گناهکاران محکومیت و برای نجات یافتگان برکت است. کسی که لنگر قایق خود را بر صخره‌ی مسیح عیسی بسته و فقط نشسته و گوش می کند. چه آرام بخش است، او به آن آرامی وارد می شود.

۲۱۲. چقدر دوست دارم به آنجایی برسم که آب‌ها در جریانند. وقتی به ماهیگیری می رویم، همیشه دوست دارم به جایی بروم که صدای حرکت امواج آب شنیده می شود، چون این صدا همه را آرام می سازد. خدای من!

۲۱۳. آیا واقعاً عالی نیست که بتوانید لنگر جان خود را در مسیح استوار سازید و در چنین مکانی تا جایی که بتوانید، در برابر او به آرامی دست یابید و صدای او را بشنوید که با شما صحبت می کند؟ "من خدایی هستم که شفایت دادم، من خدایی هستم که حیات ابدی به تو می دهد. دوست دارم. پیش از بنیان عالم تو را می شناختم. نام تو را بر دفتر خویش می گذارم، تو از آن من هستی. ترسان مباش، این من هستم. نرس، من با تو هستم." آنوقت می خوانم:

۲۱۴. جانم را در آرامی آسمانی بسته‌ام
تا دیگر در دریای تردید حرکت نکنم
طوفان به سختی و پر تلاطم در حرکت است
ولی در عیسی، ما دیگر این هستیم

یادتان باشد، همان صدایی که به نرمی با شما صحبت می کند، گناهکاران را محکوم خواهد ساخت. می دانید منظورم چیست؟ صدای آب‌های بسیار.

چیزی از آن کسر کنند. بله این یک مکافه است. هر آن کس که چیزی بر آن بیفزاید... این یک مرکز کامل مکافه است، این آخرین کتاب خداست، آخرین کلام او و هر مکافه‌ای که بر خلاف آن باشد، از یک نبوت کاذب است و از خدا نیست، چون این راستی است.

۷۷. یادتان باشد، این تنها کتاب در کتاب مقدس است که مسیح خود را آشکار می کند، خودش را. فکرش را بکنید، تنها کتاب مکافه‌ی خود او است. تنها کتابی که مهر خویش و برکت و لعنت خویش را بر آن قرار داد. خوشحال آنکه این را پیدیرد و ملعون باد کسی که آن را نپذیرد.

۷۸. اکنون به جزیره‌ی پطمس می رسیم، حال قصد داریم که آغاز کنیم. نهمین آیه، نکته‌ی اول عنوان آن، «رویای پطمس» است. در بین سال‌های ۹۵ و ۹۶ بعد از میلاد رخ داده است. مکان آن جزیره‌ی پطمس بود. این مکان در ۵۰ کیلومتری سواحل آسیای صغیر، غرب، مقابل کلیسا افسس در دریای اژه و در مرزهای مدیترانه قرار دارد. این جایی است که این جزیره در آن قرار دارد.

۷۹. فکرش را بکنید، حال یک جزیره‌ی کوچک در ۵۰ کیلومتری سواحل آسیای صغیر در دریای اژه. درست مقابل کلیسا افسس، جایی که اولین پیغام داده شده بود، جایی که در آن زمان یوحنای شبان آنجا بود. به عبارتی دیگر از جایی که او بود به شرق نگاه می کرد و مستقیم کلیسا خویش را نظاره می کرد و اولین پیغام خطاب به کلیسا او بود که نمایانگر یک عصر کلیسا بود.

بسیار خوب، روایی الهی به یوحنای رسول داده شده بود که در آن زمان شبان کلیسا افسس بود.

۸۰. چه شرایطی در این زمان بود؟ کجا بود و در چه شرایطی؟ بسیار خوب، در تاریخ از

این جزیره بعنوان یک جزیره‌ی سنگلاخی، پر از مار و عقرب و سوسмар یاد می‌شود.^{۵۰} ۵۰ کیلومتر اطراف آن پر از صخره و سنگلاخ است. در زمان یوحنای رسول از آنجا مانند آلکاتراز^{۱۶} استفاده می‌شد. جایی که امپراتوری روم جانبان و جنایتکارانی را که قادر به نگهداشتن آنها در زندان نبودند، به آنجا تبعید می‌کرد تا در همان جزیره بمیرند.

۸۱ سؤال، به چه دلیل یوحنای رسول آنجا بود؟ یک مرد خداشناس، یک مرد عادل، مردی با اعتبار و شهرت نیکو، شخصیت خوب، بدون مشکل، چرا این مرد آنجا بود؟ کتاب مقدس می‌گوید، به خاطر شهادت عیسای مسیح و کلام خدا.

۸۲ حال محیط را شناختیم. جزیره‌ی پطمس، در دریای اژه، در ۵۰ کیلومتری ساحل و حدوداً ۵۰ کیلومتر اطراف آن سنگلاخی، مملو از سوسмар و عقرب و افعی و غیره که بعنوان یک زندان مانند آلکاتراز از آن استفاده می‌شده است. زندانیانی را که نمی‌توانستند در زندان نگهدارند به آنجا تبعید می‌کردند... مانند مجرمان خطرناک که آنها را به آن الکاتراز می‌فرستند.

آنها یوحنای رسول، آن مرد الهی، آخرین نفر از شاگردان مسیح، تنها کسی که در میان آنها به مرگ طبیعی مرد را به آنجا بردند. یوحنای قبیل از اینکه به آن جزیره فرستاده شود، به جادوگری محکوم شد. او را بیست و چهار ساعت در ظرف روغن داغ انداختند و آسیبی به او نرسید. به هر حال اگر کسی را در روغن داغ بیندارید، نمی‌توانید روح القدس را از او اخراج کنید، چون روح القدس خود خداست. بیست و چهار ساعت در ظرف روغن داغ، بدون اینکه آسیبی به او برسد. و دلیلی که رومیان آوردند، گفتند او چون ساحر بود، روغن را سحر کرد. ذهن جسمانی به چه چیزهایی می‌تواند فکر کند.

^{۱۶} Alcatraz جزیره‌ای در مرکز خلیج سانفرانسیسکو در غرب آمریکا که تا سال‌ها پیش بعنوان یک محدوده نظامی شناخته شده بود و پس از آن نیز امن‌ترین زندان در جهان به شمار می‌رفت. اما امروزه به مکانی تاریخی تبدیل شده و بعنوان بخشی از جاذبه‌های توریستی این ایالت در معرض دید همگان قرار دارد.

می‌خواهد این کار را بکنید در حالی که در جلال ثبت شده است. امشب هم صدا ضبط شده است. صدای شما و افکار شما ثبت شده است. "زیرا چنان که در دل خود فکر می‌کند، خود او هم چنان است." توجه داشته باشید، صدای شما در آسمان بلندتر است از... منظورم این است که افکار شما در آسمان بالاتر از صدای شما بر زمین است. قطعاً چنین است. خدا افکار و امیال قلب را می‌داند، او همه چیز را در این مورد می‌داند.

۲۰۷ او به فریسیان گفت: "ای ریاکاران! چطور می‌توانید زبان به نیکویی باز کنید، در حالی که از زیادتی دل سخن می‌گویید؟ مرا استاد و نیکو می‌خوانید و می‌دانم که می‌توانم به شما نگاه کنم و ریاکاری شما را بینم."

۲۰۸ زمانی که صدای برآمده از آب‌های همه‌ی دوره‌های کلیسا، چون رعد طین انداز شود، چه پیش خواهد شد؟

۲۰۹ حال می‌خواهم از شما چیز دیگری بپرسم. بگذارید به شما مردم که نجات نیافته‌اید، چیزی بگویم.

۲۱۰ حال می‌خواهم به شما جان‌های رها شده، شما گمگشتنگان که در آن آبشار عظیم رها می‌شوید، بگویم مراقب باشید. وقتی بدانید که دیگر نجاتی برای شما باقی نیست، بسیار ترسناک خواهد بود. آنوقت دیگر نمی‌توانید نجات یابید و می‌دانید که حکم شما در برابر تان قرار دارد. در حالی که در ظرف چند دقیقه صدایی را که غرش می‌کند، خواهد شنید که: "از من دور شوید، ای شریان و بدکاران! به آتش جاودانی که برای ابلیس و فرشتگان او مهیا شده است، وارد شوید." چنانچه به راحتی از این پیغام‌ها عبور می‌کنید، هنگامی که آواز غرش آن صدایهایی را که در آن جلسات می‌شنیدید و فرو ریختن آنها را بینید، خواهد فهمید. او، چه چیز مهیی و چه کابوسی! نگذارید این اتفاق برای شما بیفتد. تو به کنید. اکنون با خدا روراست باشید. یعنی مدامی که فرست این کار در اختیار شماست.

۲۰۳. حال بینیم، به زودی... اکنون در پایان صفحه هستیم:

"موهای چون پشم... و چشمانش... شعله‌های آتش... و پاهایش مانند... برنج که در کوره تابانیده شود... و صدایش... همچو صدای آب‌های بسیار."

۲۰۴. صدای آب‌های بسیار. آب‌ها نمایانگر چیست؟ اگر می‌خواهید علامت بزنید، مکاشفه ۱۵:۱۷ را باز کنید و آنچه را که کتاب مقدس گفته است، خواهید یافت: "آب‌هایی که دیدی، قوم‌ها و جماعت‌ها و امت‌ها و زبان‌ها می‌باشد." بسیار خوب، صدا. جانی رانده شده در دریای حیات بدون رهبری برای هدایت. چیز ترسناکی است. گمگشته و شناور در جریانی خروشان، تا صدای غرش امواج سهمگین را بشنود. این برای یک جان گمگشته مهیب خواهد بود. صدای آب‌های بسیار. صدای او چیست؟ داوری است، صدای خادمین است که از طریق روح القدس در هر دوره به سمت مردم فریاد زده شده و اکنون آنجا ایستاده است. صدای آب‌های بسیار که مردمان و جماعت‌ها را فرا می‌خواند. صدای آن هفت ستاره‌ای که در دستان او بودند و برای هر دوره‌ی کلیسا تعمید روح القدس، تعمید به نام عیسی، صحبت به زبان‌ها، قوت خدا، رستاخیز مسیح، آمدن ثانویه و داوری الهی را موعظه می‌نمودند. از او که شیوه پس‌رانسان بود، صدای آب‌های بسیار شنیده می‌شد، آب‌های بسیار.

۲۰۵. این به چه معنی خواهد بود که شما در جلسات نشسته‌اید و شنیده‌اید که باید با خدا صادق باشید و روح القدس را دریافت کنید. یک جان رانده شده که در آن جلسات نشسته و این سخنان را شنیده است، موعظه‌ی داوری الهی را شنیده ولی آن را رد کرده است. آبشار بزرگ زیر پای شماست، آبشار عظیمی که شما را به سمت حکم ابدیتان می‌برد.

۲۰۶. صدای آب‌های بسیار، چهارمین حالت او، صدای آب‌های بسیار... چطور

۸۳ مردم ما را بعلزبول و پیشگو می‌خوانند. می‌بینید که این روح قدیمی از کجا می‌آید؟ ولی می‌دانید که روح حقیقی از کجا می‌آید؟ این عصر کلیساست. می‌بینید؟ بیست و چهار ساعت در روغن داغ و سوزان و کمترین آسیبی به او نرسید، خداوند! می‌بینید روح القدس چگونه در او ساکن گشت؟ کار او هنوز به پایان نرسیده بود.

۸۴ آنها دو سال او را در آن جزیره قرار دادند درحالی که خداوند او را آنجا تنها برای خویش داشت. او کتاب مکاشفه را همان‌گونه که فرشته‌ی خداوند بر او مکشوف ساخته بود، نوشت. بعد به محض اینکه این کتاب به پایان رسید، او به وطن خویش بازگشت و کلیسا را در افسس شبانی نمود و در همان افسس هم مرد و دفن شد.

۸۵ چه صحنه‌ای! بسیار خوب، کلیسا‌ای زیر نظر یوحنان، یا تحت جفای شدید، یوحنان آیه‌ی نهم را می‌نویسد:

"من یوحنان که برادر شما و شریک در مصیبت و ملکوت صبر در عیسی مسیح هستم، به جهت کلام خدا و شهادت عیسی مسیح در جزیره‌ی مسمی به پطمس شدم."

۸۶. به عبارتی دیگر او کلام خدا را در بر می‌گرفت و اثبات می‌نمود که این کلام خداوند است و عیسی از طریق او شهادت می‌داد که او درست می‌گوید. بفرمایید. تجلی کلام خدا در او اثبات می‌کند که او خادم خداست. آنوقت آنها قادر به انکار آن نبودند، پس مجبور بودند بگویند که او یک ساحر است. او روغن را سحر نمود تا به او آسیبی نرساند، او مردم را سحر نمود تا آنها شفای نیابند. آیا او یک پیشگو بود؟ یک آدم بد؟ به همین دلیل بود که او را در آن جزیره قرار دادند، چون فکر می‌کردند که بودن او در اجتماع خطرناک است. ولی او تنها در حال انجام اراده‌ی خدا بود و خدا در تمام آن شرایط یک هدف را دنبال می‌کرد.

۸۷ خدا نمی‌توانست از او و تمام آن جفاهای و چیزها استفاده نماید، زیرا مقدسین

می آمدند و می گفتند: "برادر یو حنا، در این مورد چه کنیم؟ چه کار خواهیم کرد؟"

۸۸ یو حنا یک نبی بود، این را می دانیم، پس آنها این سوالات را از او می پرسیدند. پس خدا امپراطوری روم را واداشت تا او را بردارند و به آن جزیره بفرستند. او گفت: "یا یو حنا، می خواهم چیزهایی به تو نشان دهم که قرار است رخ دهند." آخرین رسول، شخص دیگری به جز یو حنا برای نوشتن آن باقی نمانده بود. پس امپراطوری روم از سال ۹۵ تا ۹۶ بعد از میلاد او را در جزیره پطمس نگهداشت و او این را نوشت و گفت: "من برادر شما و شریک در مصیبت و ملکوت و صبر در عیسی مسیح هستم..."

۸۹ او از تنگی عظیم صحبت نکرد، این سختی و تنگی عظیم نبود و مربوط به کلیسا نبود. تنگی عظیم به سمت یهودیان می آید نه کلیسا. پس این مصیبت عظیم نبود.

۹۰ حال آیه‌ی دهم:

"در روز خداوند در روح شدم و از عقب خود آوازی بلند چون صدای صور شنیدم.
در روز خداوند در روح شدم...

۹۱ حال تا زمانی که شما در روح نشوید، نمی توانید هیچ کار خوبی بکنید. تا زمانی که ابتدا در روح نشوید، خدا نمی تواند از شما استفاده کند، تمام تلاش شما بیهوده خواهد بود. اگر سرود بخوانم و دعا کنم، در روح خواهم خواند. پولس گفت: "در روح دعا خواهم نمود."^{۱۷} و بعد اگر اتفاقی هست که باید برای من بیفت و نیکوست، ابتدا باید روح برای من مکشوف کند، با کلام خدا تأیید گردد و ثمره‌ی آن آشکار گردد.

۹۲ به عبارت دیگر، اگر بگوییم عیسی مسیح در کلام خویش وعده داده که اگر توبه کنم و به نام عیسای مسیح تعمید یابم، عطای روح القدس را خواهم یافت، اولین کاری

ابدیت؛ او و کلیساش بر جهان سلطنت خواهند نمود، تا ابدالآباد. جلال بر او!

۲۰۰ سر، سفید چون پشم، یعنی «عدالت، تجربه، شیوایی، کفایت، حکمت، مسن، سفید، سخن از حمکت است». او منشاء تجربه است. او منشاء تمام چیزهای نیکو است، از این رو در اینجا بعنوان شبیه پسر انسان نشان داده شده است، که موهای سفیدش نمایان است. دانیال چند صد سال قبل او را دید و گفت: "او قدیم الایام بود و شبیه پسر انسان به نزد قدیم الایام آمد و کرسی داوری برقرار شد."

۲۰۱ حال می خواهم از شما چیزی بپرسم. ای کلیسا! فاتر! با تو صحبت می کنم. ده باکره برای ملاقات با خداوند بیرون رفتند، پنج باکره دانا و پنج باکره نادان بودند و همان طور که امروز صحیح به موضوع آن درخت پیوندی پرداختیم. یادتان باشد که آنها رفتند تا خدا را ملاقات کنند... نگاه کنید، کتاب مقدس می گوید: "دفترها گشوده شد." دانیال ۹:۷، "دفترها گشوده شد." این دفتر گنهکاران است و "دفتری دیگر گشوده شد." چه کسی همراه او آمد؟ کلیسا! که ربوه شده بود. "هزاران هزار او را خدمت می کردند، و کروها به حضور وی ایستاده بودند." همسر او، عروس. اوه، جلال! همسر او همراهش آمد، یعنی کلیسا.

۲۰۲ دیوان برپا شد و دفترها گشوده گشت، دفتری دیگر نیز گشوده شد که باکره‌ها در خواب بودند و هر کس این چنین از دفتر داوری شد. از شما خواسته خواهد شد که دلیل بیاورید چرا این کار را نکردید، و پس از آن چه؟ حال بهتر می دانید. شاید قبلاً این را نمی دانستید، ولی اکنون می دانید. می بینید؟ جایی که اندکی از این عدالت نجات یافتند. پس حال و روز آن فرد گنهکار و بی خدا چطور خواهد بود؟ کسی که رد می کند، بهتر می داند و باز هم این را رد می کند. آنها کجا ظاهر خواهند شد؟ در مقابل پای همچون برج او، یعنی در داوری الهی.

^{۱۷} اشاره به اول فرنتیان باب ۱۴

۱۹۷. او چه می کرد؟ خشم خدا به دلیل گناهکار بودنمان بر ما بود. درست است؟ هیچ کس قادر به نجات خویش نبود. نمی توانستیم کاری انجام دهیم، همه‌ی ما در گناه زاده شده، در شرارت شکل گرفتیم، و با دروغ به دنیا آمدہ‌ایم و او چه کرد؟ او به جهان آمد. هللویاه! و چرخشت را افسرد و تمام خمر غضب خدای قادر مطلق بر او ریخته شد. "تو شایسته هستی برهی خدا، چون ذبح شدی." ^{۲۹} گناهان دنیا را بر خویش گرفت و متحمل گناهان ما شد، که خدا از خمر غضب خویش بر او ریخت "و حال آنکه به سبب تقصیرهای ما مجروح و به سبب گناهان ما کوفته گردید. و تأدیب سلامتی ما بر وی آمد و از زخم‌های او ما شفا یافیم." ^{۳۰} هیچ انسانی تا به حال چنین کاری نکرده بود. او آنقدر رنج کشید تا جایی که خونابه از بدن او جاری شد. قبل از مرگش قطرات خون از پیشانی وی بر زمین ریخت. چرخشت... خمر... غضب... خدای قادر مطلق!

۱۹۸. یک روز وقتی آن پاهای برنجین عدالت (جال) بعنوان داور بیاید، ضد مسیح و تمام دشمنانش را خواهد افسرد و... هللویاه! او با عصایی آهنین در دست در جهان گام خواهد برداشت. آمین! ای دوستان گناهکار! مدامی که فرست توبه خواهد دارد، این کار را انجام دهد. آن را مانند داستانی که هرگز رخ نمی دهد، کنار نگذارید. این واقع خواهد شد. نگویید: "این برای من اتفاق نمی افتد." این حتماً برای شما اتفاق می افتد.

۱۹۹. پای برنجین، دشمنانش را له می کند. زیرا او رنج کشید و چرخشت خمر غضب خدا را برای پرداخت بهای گناهان ما افسرد. بعد ما، گناهکار و مسکین در چنان فلاکتی به سر می برمی. چند کتاب در باب انکار خدا می خوانیم، سر خود را بالا می گیریم و می گوییم: "خدای وجود ندارد، چنین چیزی وجود ندارد و داوری در کار خواهد بود." او آن پاهای برنجین را گرفته و دشمنانش را خرد خواهد کرد. او ضد مسیح را نایبود خواهد ساخت و آن کلیساها را گرفته و به آتش خواهد افکند. آنجا در آن

که باید انجام دهم، این است که توبه کنم. برای من مکشوف شده که این درست است، بعد که در نام عیسای مسیح تعمید یابم، نتیجه‌اش این است که روح القدس را دریافت خواهم نمود.

۹۳. اگر بیمار هستم و او به من وعده داده که اگر ایمان داشته باشم و مشایخ کلیسا مرا به روغن تدهین سازند و برای من دعا کنند، شفا می یابم، پس می دانم که دعای ایمان، بیمار را شفا می دهد. می گوییم: "خداؤندا! ایمان دارم و دستور تو را متابعت می نمایم و اجازه می دهم یک کشیش برای من دعا کند و من را به روغن تدهین سازد." این تعیین کننده است، فقط پیش بروید، همه چیز تمام است.

۹۴. اوه! شما می گویید هیچ تفاوتی احساس نمی کنید. زمانی که خدا عیسی را پیش از بنیان عالم ذبح کرد، هنوز عیسی متولد نشده بود، درحالی که او برهی خدا بود، ذبح شده پیش از بنیان عالم. خدا در ذهن خود این کار را انجام داده بود، پس نه من و نه شما آنجا نبودیم، ولی پیش از بنیان عالم نام ما در دفتر خداوند قرار داده شده بود.

۹۵. وقتی خدا چیزی را می گویید، باید واقع شود. پس وقتی با شروط خدا روپرتو می شویم، یادتان باشد خدا خود را آشکار خواهد نمود و مابقی کار را انجام خواهد داد. شما فقط پیش بروید، طوری که گویی کار به اتمام رسیده است. آیا این زیبا نیست؟

۹۶. خدای من! به خدا بگویید. خدا گفت: "این کار را بکن و من این کار را خواهم کرد." خوب اگر من بروم و این کار را بکنم، او باید خود آن را انجام دهد.

۹۷. حال شیطان می گوید: "می بینید او تعلل می کند." این هیچ تفاوتی ایجاد نمی کند، یکبار دانیال دعا کرد و این دعا بیست و یک روز قبل از این بود که فرشته به او برسد، ولی او دلسرب نشد. او می دانست که بهر حال او خواهد آمد، پس فقط منتظر ماند تا او به آنجا برسد. این درست است. این زمانی است که به ایمان می رسید.

حال باید از آن عبور کنیم چون خیلی زود باید برای بیماران دعا کنیم. این طور نیست؟ درست است، بله با ایمان. ولی آنچه ما می‌خواهیم یک جلسه‌ی شفای جان است، تا درون را شفا بخشد، چون این چیزی است که می‌ماند، شما حیات ابدی را می‌باید. حیات ابدی نه ناپدید می‌شود و نه پیر می‌شود، می‌ماند، همان باقی می‌ماند.

۹۸. قبل از اینکه هر اتفاقی بیفتند، یوحنان در روح شد؛ اولین کاری که کرد، تنها کاری که انجام داد. او در جزیره‌ی پطمس بود. او گفت: "صدایی شنیدم." و تمام آن چیزهای دیگر که می‌خوانیم. ولی قبل از اینکه هر اتفاقی بیفتند، او در روح بود و اگر در کتاب مقدس‌هایی که با خط لاتین نوشته شده، دقت کرده باشید «روح» با حروف بزرگ نوشته شده است، روح القدس. آمين! او در روح شد. فکر می‌کنم که این بسیار عالی بوده است.

۹۹. در روز خداوند در روح شدم...

در چه روزی؟ روز خداوند. حال، این خود یک مبحث طولانی است. فقط چند لحظه به آن می‌پردازم.

۱۰۰. همان‌گونه که امروز صبح گفتیم، برخی می‌گویند که مکافنه‌ی انجلیل، متی باب ۱۷ بود. کلیسای کاتولیک می‌گوید او کلیسا را بر پطرس بنا کرد و او اولین پاپ بود. او چطور می‌توانست پاپ باشد و ازدواج کرده باشد؟ می‌بینید؟ و می‌گویند: "پطرس به روم رفت و آنجا دفن شد." پس یک جا را در تاریخ یا هر جای دیگر نشان دهید که پطرس به روم رفته باشد. می‌بینید؟ پولس رفت نه پطرس. بسیار خوب.

۱۰۱. پس درمی‌باییم که تمامی ایسم‌ها و چیزهای دیگر چگونه شکل گرفت. می‌بینید؟ بعضی از کلیساهای بزرگ، میخی دارند که می‌گویند در دست او بوده است. می‌دانید که تا به حال چندین میخ یافته‌اند که همه هم معتبر می‌باشند؟ نوزده میخ. استخوان پیدا

۱۹۴. داوری، برنج از داوری الهی در گذشته صحبت می‌کند. به مار برنجی در صحرای سینا بنگرید. آن مار برنجی نمایانگر چه بود؟ مار نمایانگر گناه بود، ولی برنجین بودن آن. یعنی اکنون داوری بر گناه انجام شده است.

۱۹۵. به دوران ایلیا هم نگاه کنید، وقتی آنها ایلیا را بعنوان نبی رد کردند. سخن از دوره‌ی کوتاهی از کلیسای عصر باستان است، که یکی از همین روزها به آن می‌پردازم و به شما نشان می‌دهم که اسرائیل هم هفت دوره‌ی کلیسا را داشت و دقیقاً نمایانگر ادوار کلیسا بود. در دوره‌ی کلیسایی آنها، در دوران ایلیا، او را رد نمودند و سه سال و نیم باران نبارید و نبی گفت: "آسمان‌ها مانند برنج شده‌اند". داوری الهی بر آن امت به دلیل اینکه از شنیدن خدا سر باز زدند و به ایزابل گوش دادند، قرار گرفت.

۱۹۶. برنج همچنین نمایانگر داوری الهی بر مذبح است، یعنی زمانی که قربانی گذرانده می‌شد، مذبح برنجی... همان بنیادی که از برنج بود، یعنی داوری، او در غصب خدا گام برداشت و داوری ما را بر خویش گرفت. مکافه ۱۵:۱۹ را باز کنید، بینیم که او چه کرد. بله، بینیم که... از آیه‌ی ۱۲ شروع می‌کیم:

"۱۲ و چشمانش چون شعله‌ی آتش و بر سرش افسرهای بسیار و اسما مرقوم دارد، که جز خودش هیچ کس آن را نمی‌داند.^{۱۳} و جامه‌ای خون آلود در بر دارد و نام او را «کلمه‌ی خدا» می‌خوانند." (یادتان باشد، اسم او کلمه‌ی خدا نبود، بلکه به این نام خوانده می‌شد. می‌بینید؟) "... نام او را «کلمه‌ی خدا» می‌خوانند.^{۱۴} و لشگرهایی که در آسمانند، بر اسب‌های سفید و به کتان سفید و پاک ملبس از عقب او می‌آمدند.^{۱۵} و از دهانش شمشیری تیز بیرون می‌آید تا به آن امت‌ها را بزنند و آنها را به عصای آهین حکمرانی خواهند نمود و او چرخست... "(چه چیزی؟) "... چرخشت خمر غصب و خشم خدای قادر مطلق را زیر پای خود می‌افسرد."

باش و بگذار آغوش تو پناهگاه من باشد. من را در شکاف زمان‌ها پنهان کن." خداوند! داوری تو را نمی‌خواهم، نمی‌خواهم... آنچه می‌خواهم رحمت و بخشش توست. خداوند! رحمت خود را ب من عطا کن، نه داوریت را. تنها رحمت خویش را بر من مرحمت کن. نه شریعت تو، نه هیچ... بلکه تنها رحمت تو. این چیزی است که برای آن تصرع می‌کنم. چیزی ندارم که به تو عرضه کنم. (چون نیکویی در من نیست). بلکه تنها در سادگی به صلیب تو می‌چسبم. ای خداوند! این تنها چیزی است که می‌دانم. یک نفر آمد تا جای من را بگیرد.

۱۹۱. به هفت جنبه و هفت منظر شخص او نگاه کنید و خواهید دید که او چه کرد: سر او... به سفیدی برف، مانند پشم، موی سفید، و چشمانش مانند... (بیسم)... سر او سفید بود... مثل برف، و چشمانش... چون شعله‌های آتش؛ و پاهای او... مانند برنج صیقلی که در کوره تاییده شود...

۱۹۲. حالا نگاه کنید، می‌دانید، به تنها جایی که پوشیده شده بود توجه کردید؟ حالا نگاه کنید. سر او، چشمانش، حال به پاهایش می‌رسد که مثل برنج است، حال مقایسه کنید بین آنچه که یوحنا از عیسی دید و آنچه که دانیال در امپراطوری‌های دنیا دید، سری از طلا و غیره.

۱۹۳. به آنچه در اینجا بود، نگاه کنید. برنج ایستاده است. منظور از برنج چیست؟ فلز برنج معنای داوری الهی را تداعی می‌کند. نشان می‌دهد که او با تمامی هدف خود بعنوان خدا روی زمین می‌آید، تا جسم شود و برای ما مُرد و چرخُشت داوری‌های خدا را برداشت، داوری الهی را، و پادشاهی را دریافت نمود. برنج نماد استحکام است و منتقل نمی‌شود. هیچ چیز مستحکم‌تر از برنج نیست و هنوز چیزی که بتواند با آن مخلوط شود، پیدا نشده است.

کرده‌اند، تکه‌های ردا که آنها آن را لمس می‌کنند و نگهداری می‌کنند. ولی ما این چیزها را نداریم، نیازی به آن نداریم. مسیح زنده است. او در ماست، نه چند میخ یا تکه‌های صلیب یا تکه‌های استخوان یا چیزهای دیگر. او خدای زنده است که اکنون در ما ساکن است و خود را آشکار می‌سازد. ما تنها یک مراسم یادبود داریم و آن شام خداوند است، یاد بود مرگ اوست. ولی تا جایی که به خود مسیح مربوط است، او با ما و در ماست، و این چیزی است که ما می‌خواهیم در تمام دنیا به حرکت در بیاوریم. یعنی جلال روح القدس، تا جایی که نور همه جا را فرا گیرد. بسیار خوب.

۱۹۴. اکنون می‌بینید، ما طرف دیگر راه را بر می‌گرینیم. می‌دانید که من همواره تلاش کرده‌ام که این گونه باشم و خداوندمان همیشه این را برای من مکشوف نموده است. یک افراط و تفریطی هست، ولی همیشه حقیقت در مرکز مسیر قرار دارد. به اشیا ۵۳ توجه کنید، آنجا که می‌گوید: "شهراهی خواهد بود؟" یادتان هست که برادران ناصری عزیز ما چگونه آن سروド روحانی را می‌خوانند، شاهراه تقدس، شاهراه تقدس. حال اگر کتاب مقدسستان را با دقت بخوانید نمی‌گوید شاهراه تقدس، بلکه می‌گوید: "در آنجا شهراهی خواهد بود." نه شاهراه تقدس، بلکه طریق قدوسیت. و در آنجا شاهراه و طریقی خواهد بود که به طریق مقدس نامبرده خواهد شد. (در اینجا حرف «و» حرف عطف است که جمله‌ی شما را به پایان می‌رساند). می‌بینید؟ و طریقی خواهد بود و به طریق مقدس نامبرده خواهد شد. نه یک شاهراه تقدس.

۱۹۵. می‌بینید یک راه ساخته شده؛ یک طریق. یک راه خوب ایجاد شده است. عالی‌ترین بخش آن در مرکز است، چون باعث می‌شود تمام زواید کنار زده شوند، همین است. وقتی یک انسان حقیقتاً به سمت مسیح می‌آید، نگاه خود را بر مسیح متوجه می‌سازد. اگر ذره‌ای احساساتی و هیجانی باشد، متعصب خواهد شد. اگر اندکی سرد باشد، به طرف دیگر خواهد افتاد، درست مانند یک خیار در آن سمت. می‌بینید؟ با

خردمندی خویش. ولی مطلب اصلی درست در مرکز راه قرار دارد. روحی که در شماست، شما را گرم و در حال حرکت حفظ می‌کند و می‌دانید که چگونه خودتان را تحت اطاعت روح نگهدارید و درست مطابق روح حرکت کنید، نه جلوتر و نه عقب‌تر، درست مطابق حرکت روح.

۱۰۴. کلیساي کاتولیک می‌گوید: "آن مکاشفه، پطرس بود."

۱۰۵. کلیساي پروتستان می‌گوید: "آن عیسای مسیح بود."

۱۰۶. ولی در تعلیم کتاب مقدس این است: "تو هستی مسیح پسر خدای زنده." این مکاشفه‌ای بود که او از مسیح داشت و این را خدا به او داد.

۱۰۷. خوشحال تو ای شمعون پسر یونا، زیرا جسم و خون این را بر تو مکشوف نساخت، نه انسان، نه سمینار، نه صومعه، نه هیچ چیز دیگری به تو تعلیم نداد، بلکه پدر من که در آسمان است، این را بر تو مکشوف ساخت.^{۱۸}

۱۰۸. "توبی پطرس، و بر این صخره کلیساي خود را بنا می‌کنم، و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهد یافت."^{۱۹}

۱۰۹. حال، به یک جای دیگر می‌رسیم، جایی که دو دیدگاه متفاوت وجود دارد. شاید من اشتیاه کنم، اگر این گونه است خدا من را بیخشند. ولی می‌خواهم با برادران ادوتیست‌های روز هفتم^{۲۰} مخالفت کنم که می‌گویند: "منظور از روز خداوند، هفتین روز بود." برادران ادوتیست روز هفتم و خیلی از آنها مدعی هستند که یوحنای روز سبت

۱۸۸. جلال بر خدا! "از روح خود بر تمامی بشر خواهم ریخت، و پسران و دختران شما نبوت کنند، جوانان شما رویاها ببینند و پیران شما خواب‌ها خواهند دید." ^{۲۸} هله‌لیاه! گاهی باید شما را به خواب فرو برد تا بتواند از طریق شما ببیند، ولی قطعاً بارها به شما نشان خواهد داد. "پیران شما و جوانان شما، رویاها خواهند دید و در آن ایام روح خود را بر غلامان و کنیزان نیز خواهد ریخت." نه اینکه «شبانان و شمامان خویش» بلکه «بر تمامی بشر از روح خود خواهم ریخت». شما می‌خواهید بدانید که چرا من همیشه این را فریاد می‌زنم، ولی این روند در ادوار کلیسا کامل خواهد شد.

۱۸۹. او آنجا بود، با آن چشمان. یادتان باشد، آن چشمان که از اشک انسانی لبریز شدند، روزی در داوری خواهند ایستاد. اینک آنها مانند شعله‌های آتش هستند. تمام جهان از آن عبور می‌کند و هیچ چیز جز آنچه او از آن آگاه است، در جهان رخ نمی‌دهد. خدای من! او تمام حرکات شما را مشاهده کرده و به تمام افکار و اعمالتان می‌نگرد، از هر کاری که می‌کنید، از نیات قلبتان و اینکه قصد انجام چه کاری را دارید، خبر دارد. او همه چیز را در این مورد می‌داند. او می‌داند که شما دوستش دارید. می‌داند که نیت شما برای خدمت به او درست است. او همه چیز را می‌داند. هنگامی که در آن روز برمی‌خیزید و همه چیز و هر گناهی در برابر او عربان است و شما در برابر تخت سفید داوری می‌ایستید، چه پیش خواهد آمد؟

۱۹۰. خداوند! ما از آنجا رهایی ده، نمی‌خواهم آن را ببینم. وقتی خدا در خشم خویش در حالی که زبانه‌های آتش از چشمانش ساطع می‌شود، وارد می‌شود؛ با عدالت، با آن کلاه‌گیس سفید بر سر و با شعله‌های آتش که از چشمانش ساطع است و از هر فکر، هر قلب و هر کاری که قصد انجام آن را دارید، آگاه است. من را در شکاف زمان‌ها پنهان کن. باید آن سرود قدیمی را خواند، "وقتی جهان در آتش است، کنار ما بمان، کنار من

^{۱۸} اشاره به انجیل متی ۱۷:۱۶

^{۱۹} انجیل متی ۱۸:۱۶

^{۲۰} Seventh Day Adventists از شاخه‌های پروتستان که مهمترین شاخصه‌های آنها رعایت کردن اعمال روز سیت طبق آیین یهودیان و اعتقاد به وقوع حتمی ظهور ثانویه‌ی عیسی مسیح می‌باشند. این فرقه از اواسط قرن ۱۳ میلادی رشد کرده و به صورت رسمی در سال ۱۸۶۳ تشکیل شد.

عمل کند. همان مادر مسیح قبل از اینکه اجازه‌ی ورود به ملکوت را بیابد، باید آن را می‌یافتد. شما زنان چگونه می‌خواهید با چیزی به جز آن، به آنجا برسید؟ به این فکر کنید. آقایان! تک شما به این فکر کنید.

۱۸۶. موهاش و چشمانی که بارها از اشک انسانی لبریز شده بود، در عین حال می‌خواهم به چیزی در مورد آن چشمان توجه کنید. وقتی او هنوز روی زمین بود، چشمان او مانند یک انسان از اشک لبریز می‌شد، چون او بر مزار ایلعاذر گریست. درست است. پر از دلسوزی و ترحم بر بشریت. او خدا بود که چشم بشری را پوشیده بود، برای اینکه گناه را بردارد؛ ولی در ورای آن بشریت، چیزی داشت که می‌توانست به قلب افراد نظر کند و همه چیز را درباره‌ی آنها بداند. چرا؟ چون در حالی که او جسم بشری پوشیده بود، چیزی در ورای او وجود داشت.

۱۸۷. ولی آنها نمی‌دانستند او که بود. "اگر ایمان نیاورید..." او گفت که: "من او هستم. در گناهان خود خواهید مرد." درست است. "اگر اعمال پدرم را به جا نمی‌آورم، به من ایمان نیاورید؛ ولی اگر اعمال پدرم را به جا می‌آورم، پس اگر به من ایمان نمی‌آورید به آن اعمال ایمان آورید." او چقدر تلاش کرد تا پیغام مکاشفه را به آنها برساند. می‌توانست به قلب یک نفر نظر کند و همه چیز را در مورد او بداند. من در این مورد چگونه فکر می‌کنم؟ آن نگاهی که کوهها را می‌شکافت و وقتی به چهره‌ی مضریان و مبتلایان نظر می‌کرد، می‌توانست مانند یک انسان اشک بریزد. ولی می‌توانست هنوز روح خدا را در پشت آن نقاب انسانی داشته باشد و همه چیز را ببیند، چیزهای گذشته، آنچه که بود و آنچه که باید واقع می‌شد. انتها را از ابتدای گفت، به همین دلیل است که خدا پشت آن چشمان بود. بگذارید خدا وارد زندگی شما شود و کنترل شما را به دست بگیرد، و او امور آینده را به شما نشان خواهد داد. چون دیگر شما نیستید، بلکه این روح القدس است که از پشت آن چشمان فانی نگاه کرده و همه چیز را می‌بیند.

بعنوان رو خداوند یاد کرده است. کلیسا مسیحی روز یکشنبه را اولین روز خداوند می‌خواند. خیلی وقت‌ها متوجه این می‌شویم که کلیسا مسیحی و افراد پروتستان، حتی تا به امروز از یکشنبه بعنوان روز خداوند استفاده می‌کنند. این کتاب مقدسی نیست. در کتاب مقدس، یکشنبه اولین روز هفته بود، نه روز خداوند و نیز سبّت هم روز خداوند نبود. غیر ممکن است که هر یک از این دو روز، روز خداوند باشد، چون دو سال طول کشید تا یوحتا کتاب مکاشفه را بنویسد. این روز چه روزی بود؟ سبّت‌ها و یکشنبه‌های زیادی در این مدت گذشتند.

۱۱۰. کتاب مکاشفه بین سال‌های ۹۵ تا ۹۶ میلادی نوشته شد، یعنی در طول دو سال، این روز خداوند بود. روز خداوند دقیقاً چیزی است که گفته شده و چیزی است که بود. یوحتا در روز خداوند در روح شده بود. این روز انسان است، ولی روز خداوند می‌آید. در کتاب مقدس می‌بینیم که او در روز خداوند بود و در روح شد و به روز خداوند برده شد. آمین! درست است. می‌بینید، او در روز خداوند بود. کتاب مقدس از روز خداوند صحبت می‌کند، تا چند لحظه‌ی دیگر با بخش‌هایی از کلام به آن می‌پردازم.

۱۱۱. مطلب اول، روز سبّت؛ همان‌طور که از آن صحبت کردیم، روز سبّت نگهداشتن یک روز خاص نیست. ما هیچ حکم و فرمانی در باب نگهداشتن روز شنبه بعنوان روز سبّت نداریم. هیچ فرمانی هم مبنی بر نگهداشتن یکشنبه بعنوان سبّت در عهد جدید نداریم. کتاب مقدس در کتاب عبرایان باب ۴ آیه‌ی ۸ می‌گوید: "زیرا اگر ایشان را آرامی داده بود، بعد از آن دیگر را ذکر نمی‌کرد." درست است، ولی یک آرامی باقی است و آن حفظ سبّت برای قوم خداست. زیرا ما نیز که ایمان آوردیم، به آرامی او داخل شدیم، ما نیز مانند او از اعمال خویش آرامی یافتیم.

۱۱۲. جلال بر خدا! احساس بسیار خوبی دارم، از خود بی خود می‌شوم.

۱۱۳. به روز سبّت توجه کنید. خدا جهان را در شش روز خلق نمود و در روز هفتم به یک آرامی وارد شد و دیگر هرگز به ساختن جهانی دیگر مشغول نشد. بعد آن را بعنوان یادبود به مردم بخشید، چون اکنون نمی‌توانید آن را نگهدارید، زیرا وقتی اینجا شما سبّت را نگاه می‌دارید، (چون سبّت شنبه است) آن سمت دنیا یکشنبه است و باز به همین صورت. می‌بینید؟ پس یک زمان و یک مکان برای یک قوم، یعنی اسرائیل بود. ولی یک سبّت برای قوم خدا باقی است.

"زیرا ما که ایمان آوردیم داخل آن آرامی می‌گردیم..." (عبرانیان باب ۴ را می‌خوانیم) "و حال آنکه اعمال او از آفرینش عالم به اتمام رسیده بود و در مقامی درباره‌ی روز هفتم گفت..." (اگر یادداشت می‌کنید، عبرانیان باب ۴).

"باز روزی معین می‌فرماید چون که به زبان داود بعد از مدت مدیدی، امروز گفت، چنانکه پیش مذکور شد که امروز اگر آواز او را بشنوید، دل خود را سخت مسازید. زیرا اگر یوشع ایشان را آرامی داده بود، (یک روز) بعد از آن دیگر را ذکر نمی‌کرد. پس برای قوم خدا آرامی سبّت باقی می‌ماند." (یا یک سبّت)

۱۱۴. عارت آرامی سبّت به معنای آرامی برای ما بیگانه است. این یک عارت عبری است که یعنی روز استراحت، یک روز سبّت، بدون کار، یعنی آرامی.

"زیرا اگر یوشع ایشان را آرامی داده بود، بعد از آن دیگر را ذکر نمی‌کرد. پس برای قوم خدا آرامی سبّت باقی می‌ماند. زیرا هر که داخل آرامی او شد، او نیز از اعمال خود بیارامید، چنان که خدا از اعمال خویش."

۱۱۵. ما هرگز در روز بعدی کار خود را از سر نمی‌گیریم، چون وارد یک آرامی شده‌ایم. زمانی که عیسی از خوشحال‌ها صحبت می‌کند، می‌گوید: "شنیده‌اید که به اولین گفته شده است، قتل مکن و هر که قتل کند سزاوار حکم شود، لیکن من به شما

قوّت‌های امت‌ها است که فرو خواهد ریخت) "...لکن در ازای عمر تا زمانی و وقتی که به ایشان داده شد^{۱۳} و در روایای شب نگریستم و اینک مثل پسر انسان با ابرهای آسمان..." (امروز صبح در آیه‌ی سوم، آمدن او را چگونه دیدیم؟ آمدن پسر انسان با ابرهای آسمان). "...و اینک مثل پسر انسان با ابرهای آسمان آمد و نزد قدیم الایام رسید و او را به حضور وی آوردن^{۱۴} و سلطنت و جلال و ملکوت به او داده شد، تا جمیع قوم‌ها و امت‌ها و زبان‌ها او را خدمت نمایند. سلطنت او سلطنت جاودانی و بی‌زوال است و ملکوت او زایل نخواهد شد."

۱۸۳. به قدیم الایام رسید که موهايش همچون پشم سفید بود و چون یوحنا برگشت، پسر انسان را دید که میان هفت چراغدان طلا با موهایی به سفیدی برف ایستاده، یعنی داور. کمریندش را بر کمر نسبته، بلکه بر سینه‌اش، یعنی یک داور. با ردای قضاوت که روی شانه‌اش بود. او با یک کمر بند طلایی مقدس و ناب و پاک ایستاده بود، که نماد عدالت او بود. تا پاهایش با پوشش او پوشانیده شده بود. به هفت بُعد از آشکار سازی شخص و جلال او توجه کنید.

۱۸۴. حال، من به آیه‌ی چهاردهم ایمان دارم.

"و سر و موی او سفید چون پشم، مثل برف سفید بود و چشمان او مثل شعله‌ی آتش."

۱۸۵. سرو موی سفید و چشمانی مثل شعله‌ی آتش، فکرش را بکنید! آن چشمانی که یک روز از اشک انسانی سر ریز شده بود، اکنون مثل شعله‌های آتش شده است. او در غصب مانند یک داور خشمگین می‌ایستد. چرا او را رد نمودید؟ ای گناهکار! به این فکر کن. عضو فاتر کلیسا! فکرش را بکن. کاتولیک، باپتیست، پرزیتیری و پنطیکاستی! فکرش را بکن. ای کاتولیک! به این فکر کن. مریم باکره‌ی شما می‌باشد در روز پنطیکاست در آن بالاخانه می‌بود، تا روح القدس را دریافت کند و مثل مستان از شراب،

۱۸۰. بسیار خوب، اکنون دانیال ۹:۷:

"^۹ و نظر می کردم تا کرسی ها برقرار شد و قدیم الایام جلوس فرمود و لباس او مثل برف سفید و موی سرش مثل پشم پاک و عرش او شعله های آتش و چرخ های آن، آتش ملتهب بود.^{۱۰} نهری از آتش جاری شده، از پیش روی او بیرون آمد. هزاران هزار او را خدمت می کردند و کروورها کرور به حضور وی ایستاده بودند. دیوان برپا شد و دفترها گشوده گردید."

۱۸۱. «موی سفید» همه می دانند که صحبت از داوران دوران باستان است. مانند قاضی های انگلیسی که می بایست کلاه گیس های سفید سر می کردند. او اینجا، دوباره نشان می دهد که یوحنا در روز داوری است، یوحنا او را در قضاوت دید. آمین! نه بعنوان کاهن، نه بعنوان پادشاه، نه بعنوان نبی، بلکه بعنوان داور. (این در انجل یوحنا ۲۱:۵ است). پدر تمام داوری را به او سپرده است و او اکنون داور است و برای داوری امت ها آمده است. اوه! در آن روز او را آن گونه می بینید. موهایش به سفیدی برف بود. دانیال آمدن او را در قدیم الایام دید. حال بینیم که او چگونه این دو را با هم ترکیب می کند. بسیار خوب.

۱۸۲. "کرسی ها برقرار شد، دیوان برپا شد و دفترها گشوده شد. آنگاه نظر کردم به سبب سخنان تکبرآمیزی که آن شاخ می گفت." (به گمانم اشتباه خواندم، این طور نیست).

دانیال ۹:۷، به اینجاست:

"^{۱۰} و نهری... نهری از آتش جاری شده، از پیش روی او بیرون آمد. هزاران هزار او را خدمت می کردند...^{۱۱} آنگاه نظر کردم به سبب سخنان تکبرآمیزی که آن شاخ می گفت. پس نگریستم تا آن وحش کشته شد و جسد او هلاک گردیده، به آتش مشتعل تسلیم شد.^{۱۲} اما سایر وحوش سلطنت را از ایشان گرفتند." (این تمام سلطنت ها و

می گوییم، هر که بر برادر خود بی سبب خشم گیرد، مستوجب حکم باشد. شنیده اید که به اولین گفته شده است زنا مکن، لیکن من به شما می گوییم هر کس به زنی نظر شهوت اندازد همان دم در دل خود زنا کرده است." درست است؟

۱۱۶. حال تمام این چیزها فقط یادبود و نشانه بودند و منتظر هستند تا زمان واقعی فرا برسد. حال وقتی عیسی سخن خود را در انجلیل متى ۱۱ به پایان رساند، گفت: "بایاید نزد من ای تمام زحمت کشان و گرانباران و من شما را آرامی خواهم بخشید. یوغ مرا بر خود گیرید و از من تعلیم گیرید، زیرا که حلیم و افاده دل می باشم." درست است؟ بایاید نزد من، ای تمام زحمت کشان و گرانباران و من شما را آرامی خواهم بخشید. اگر یک روز، ده روز، پنج سال، سی و پنج سال، پنجاه سال، نود سال متتحمل شده ای و خسته و درمانده ای، نزد من بیا من تو را آرامی خواهم داد. تمام آن بار گناه را از تو برمی دارم، به تو وارد می شوم و آرامی و رضایتمنی کامل را به تو می بخشم.

۱۱۷. حال، آن آرامی چیست؟ چند لحظه به این پردازیم و بینیم که این چیست. برخی می گفتند: "خوب، تو به کلیسا ملحق شو." نه! "نامت را در دفتر ثبت کن." نه! "خوب، یک تعیید آب مشخص." نه! بایاید به این پردازیم و بینیم که این چیست. آیا می خواهید همین جاین کار را انجام دهید؟ خواهیم دید که یوحنا کجا رفت و وارد چه روزی شد؟

۱۱۸. وقتی عیسی بر روی زمین مرد و کار او به اتمام رسید، به جایی وارد شد.

۱۱۹. حال برگردیم به اشیا باب ۲۸ آیه ۸ به گمانم همین باشد. اشیا ۸:۲۸ آن را به بخوانیم. هفتاد و دوازده سال قبل از اینکه واقع شود، نبی از آن سخن می گوید. خوب حالا چند نفر می خواهند بدانند که سبّت راستین و آرامی راستین چیست؟ بفرمایید اینجاست. حال، اینجا جایی است که نبی از آن صحبت کرد، و به شما نشان می دهم که کجا واقع می شود. به اشیا ۸:۲۸ نگاه کنید.

زیرا که... نبی در مورد این ایام بوت می‌کند، زیرا که همه سفره‌ها از قی و نجاست پر گردیده... (افرادی که سیگار می‌کشند، مشروب می‌نوشند، دروغ می‌گویند، دزدی می‌کنند و در شام خداوند شرکت می‌کنند). و جایی نمانده است.

او کدام را معرفت خواهد آموخت؟

۱۲۰. چند نفر امروز موعظه‌ی بیلی گراهام را شنیدند؟ پیغامی عالی بود که موعظه شد، که چطور مردم می‌توانند یک دروغ را باور کنند و با آن دروغ پیش بروند و حتی خودشان را توجیه کنند و فکر کنند که کار درست را انجام می‌دهند. او می‌گفت و می‌گوید که مردم آمریکا این کار را می‌کنند. از یک فرد سیگاری، سیگار می‌گیرند و از یک آدم خردمند هم فیلتر آن را، یکی از دروغ‌های شیطان را می‌پذیرند. با استفاده از چنین چیزی تلاش می‌کنند او را یک خردمند نشان دهند. حتی استفاده از آن سیگار حماقت است، درحالی که پر از مرگ و سلطان و چیزهای دیگر است، همچنان آن را به ریه‌های خود می‌فرستد، آدم عاقل از چنین چیزی استفاده نمی‌کند.

۱۲۱. می‌گویند: "هیچ حیاتی نیست، مگر در اوئرتلز".^{۲۱} یا چیزی شبیه به این؟ خارج از مسیح هیچ حیاتی نیست، این حیات حقیقی و راستین است. چه چیزی باعث می‌شود تا زنان و مردان چنین چیزی را بنوشنند؟ چون آنها می‌خواهند آن عطشی را که خدا آنچا قرارداده، فروکش نماید. خدا می‌خواهد تا برای او عطش داشته باشد و آنها تلاش می‌کنند که آن تشنگی را با چیزهای دنیابی سیراب کنند و به همین دلیل است که ما این چیزها را داریم. به همین دلیل است که مردم این گونه عمل می‌کنند، چون آنها می‌خواهند عطشی را که برای خدا در وجودشان هست، مهار کنند و شریر، موت را به جای حیات به آنها می‌دهد.

خواهی می‌کنم. اینکه می‌بینم اینها سرپا ایستاده‌اند، مرا ناراحت می‌کند. چون می‌دانم که پاهای آنها اذیت می‌شود. برادران! اگر چاره‌ای داشتم، هر کاری که از دستم برミ‌آمد، انجام می‌دادم. می‌خواهم بدانید که دعا می‌کنم، در مدتی که سرپا می‌مانند، خدا برکتی عظیم به شما بدهد. این دعای من است.

۱۷۷. حال توجه کنید، اولین چیز، سر و موهای او است که مانند پشم سفید بودند. سر و موهایش مانند پشم سفید بودند. حال این بدان معنا نیست که او مسن بود و به خاطر پیری آن گونه بود. دلیلش این نبود. او برای انجام این کار مسن نشده بود، بلکه به دلیل تجربه و صلاحیت و حکمت او بود. چون او ابدی است، و کسی که ابدی است، پیر نمی‌شود. متوجه می‌شوید؟

۱۷۸. اول به عقب برگردیم و تصویر او را در اینجا بینیم تا متوجه شویم که او کیست. اکنون دانیال ۹:۷ را یک دقیقه باز کنیم. همین تصویر را در دانیال می‌بینید یعنی هنگامی که او بعنوان قدیم الایام می‌آید. تقریباً همه‌ی محققین کلام خداوند می‌دانند که اکنون می‌خواهیم به کجا برگردیم. دانیال باب ۷ آیه‌ی ۹، من از آیه‌ی ۸ می‌خوانم:

"بس در این شاخ‌ها تأمل می‌نمودم که اینک از میان آنها شاخ کوچک دیگری برآمد و پیش رویش سه شاخ از آن شاخ‌های اول از ریشه کنده شد و اینک این شاخ چشمانی مانند چشم انسان و دهانی که به سخنان تکبرآمیز متكلّم بود، داشت.^۹ و نظر می‌کردم تا کرسی‌ها برقرار شد..."

۱۷۹. حال، به دقت گوش کنید. کسانی که آن انتها نشسته‌اند، صدای من را خوب می‌شنوند؟ اگر می‌شنوید بگویید، آمین! از همسرم که آن انتهاست می‌پرسم؟ به گمانم این میکروفون... به نظرم اینجا بهتر است، این گونه نیست؟ حال، به گمانم این بار باید خیلی فریاد بزنم.

و عهد عتیق را بشناسد، این را می‌داند. وقتی یک کاهن این گونه کمربند می‌بندد، یعنی در حال خدمت است، یک خادم است. ولی او اینجا، در بالابسته بود، یعنی یک داور است.

۱۷۱. کمی جلوتر را بخوانیم:

"... ردای بلند در بر داشت... بر سینه‌ی وی کمربندی طلاسته بود."

۱۷۲. درست است، این بالا، اینجا او یک داور بود. حال، می‌خواهیم هفت لایه‌ی جلال شخصیت او را بخوانیم. اوه، خدای من! مرا وادرار می‌سازد تا قبل از آنکه بدان پردازیم، فریاد شادی سردهم. [فضای خالی روی نوار] توجه کنید، این عالی است. گوش کنید.

۱۷۳. "و سر و موی او..."

حال، نگاه کنید، هفت چیز، او این گونه اشاره می‌کند، سر او، موی او، چشمان او، پاهای او، صدای او... او در اینجا به هفت چیز اشاره می‌کند. جلال هفتگانه‌ی عیسی مسیح. بگذارید بخوانم:

۱۷۴. "و سر و موی او سفید چون پشم، مثل برف سفید بود و چشمان او مثل شعله‌ی آتش، و پای‌هایش مانند برنج صیقلی که در کوره تاییده شود و آواز او مثل صدای آب‌های بسیار؛ و در دست راست خود هفت ستاره داشت و از دهانش شمشیر دودمه‌ی تیز بیرون می‌آمد و چهره‌اش چون آفتاب بود که در قوتیش می‌تابد."

۱۷۵. چه رویایی! او در اینجا چه دید؟ پسر جلال یافته‌ی خدا و یک نماد. حال، فقط آماده باشیم.

۱۷۶. خدای من، فکر کردم ساعت نه است، تازه هشت است و من هنوز شروع هم نکرده‌ام. بسیار خوب، این خوب است. حالا از این برادران که سر پا ایستاده‌اند، عذر

۱۲۲. "همه‌ی سفره‌ها از قی و نجاست پر گردیده است..."
روحانیون و دیگران می‌گویند که اشکالی ندارد اگر اندکی سرگرمی سالم داشته باشیم.

"کدام را معرفت خواهد آموخت و اخبار را به که خواهد فهمانید؟ آیا نه آنانی را که از شیر بازداشته و از پستان‌ها گرفته شده‌اند؟ (حال دیگر طفل نیستیم). زیرا که حکم بر حکم، و حکم بر حکم، قانون بر قانون، و قانون بر اینجا اندکی و آنجا اندکی خواهد بود. زیرا که بال‌های الکن و زبان غریب با این قوم تکلم خواهد نمود. که به ایشان گفت راحت همین است... (چه؟ حفظ سبّت)... پس خسته شدگان را مستریح سازید..." (بیاید به نزد من ای تمامی زحمت کشان و گرانباران)... "خسته شدگان را مستریح سازید و آرامی همین است، اما نخواستند که بشنوند."

۱۲۳. این چه زمانی اتفاق افتاد؟ هفت‌صد و دوازده سال بعد، هنگامی که در روز پنطیکاست آنها از روح القدس پر شدند و روح القدس بر لب‌های الکن آنها قرار گرفت و شروع کردند به صحبت به زیان‌ها، روح القدس زندگی آنها را در بر گرفت و آنها را از اعمال دنیا آرامی بخشید. سپس آنها به آرامی مسیح وارد شدند. پولس در عبرانیان باب ۴ گفت، ما که به آرامی او وارد شدیم، از تمام اعمال دنیوی خود آرامی می‌باییم چنان که او از اعمال خویش از آفرینش عالم، به آرامی خویش داخل شد و بعد از اینکه اعمال دنیوی ما گذشته باشد، ما با او وارد می‌شویم. این سبّت راستین حقیقی شمامست.

۱۲۴. پس پولس برداشته شد و توسط آن روح به سبّت وارد شد و به روح القدس، در تمام راه، به روز خداوند منتقل گشت.

۱۲۵. چرا جنگ داریم؟ چرا مشکل داریم؟ چرا امتنی بر ضد امتنی دیگر است؟ عیسی آمد، ریس حیات، و او را کشند.

۱۶۶. تا چند هفته‌ی دیگر یا شاید هم از اینک، گوزن‌ها و بابانوئل‌ها و آن سرودهای مخصوص و تمام آن چیزها را خواهیم داشت که یک مراسم بت پرستی است. این یک محصول کلیسای کاتولیک است. مردم هزینه‌های گزارف می‌پردازند و هدایای زیادی را با هم تبادل می‌کنند. بت پرستی! کریسمس روز پرستش است.

۱۶۷. در هر صورت، مسیح در روز بیست و پنجم دسامبر هم متولد نشد. نمی‌توانست این گونه باشد. اگر تا به حال در یهودیه بوده باشید می‌دانید که این وقت سال کوه‌های آنها مملو از برف است، حتی سرگین‌تر از اینجا. او متولد ماه اپریل است، زمانی که تمام طبیعت متولد می‌شوند.^{۲۲}

۱۶۸. این رسم آنهاست، پس چرا ما این کار را انجام می‌دهیم؟ چون ما رسوم و سنت‌های انسانی را به جای فرامین خدا دنبال می‌کنیم. چیزهایی مثل آن مهم نیست، ولی آنها از آن یک روز تجاری ساخته‌اند. برای آنها ننگ و مایه‌ی شرم است که چنین کاری را انجام می‌دهند. یک مراسم بت پرستی. از کی تا به حال بابا نوئل ارتباطی با مسیح داشته است؟ از کی تا به حال این خرگوش روز عید پاک یا جوجه که با جوهر رنگ آمیزی می‌شوند و یا چیزهای مشابه به رستاخیز عیسای مسیح ارتباط داشته است؟ نمی‌بینید که دنیای تجاری چه می‌کند؟

۱۶۹. به همین دلیل است که آنها کتاب‌های راک-اند-رول و عکس‌های مستهجن و رکیک و چیزهایی مانند آن را می‌فروشند؛ چون قلب مردم مشتاق چنین مزخرفاتی است. دلیلش این است که قلب آنها مشکل دارد، آنها هرگز به آرامی خدا وارد نشدند و از این امور آرامی نیافتدند. وقتی به آن وارد شوند و روح القدس را بیابند، آنوقت کار آنها با دنیا و اعمال آن به پایان می‌رسد.

منعکس کننده‌ی نور پسر خدا هستیم. همان کاری را می‌کنیم که او کرد، یعنی نور دادن.

۱۷۰. حال، بیاید او را اندکی جلوتر بینیم، در ادامه‌ی مکاشفه باب ۱ آیه‌ی ۱۳:

"در میان (یعنی وسط) هفت چراغدان، شیشه پسر انسان را که ردای بلند در بر داشت و بر سینه‌ی وی کمربندی طلا بسته بود..."

۱۶۸. حالا اینجا شواهد دیگری هم در مورد این تعلیم که این روز، روز خداوند است، وجود دارد. به او توجه کردید؟ او در خلال این مدت دیگر کاهن نبود، او هنگامی که جهت خدمت به صحنه وارد شد، سینه بند داشت، کمر بند خود را دور کمر بسته بود، یعنی در حال خدمت بود. ولی اینجا او با کمربند و حمایلی بسته شده در بالا و ردائی بر دوش، یک کمربند طلا که بر سینه بسته شده است، بیرون می‌آید. این چیست؟ یک وکیل مدافع، یک قاضی. یک قاضی با ردائی بر دوش که از بالا بسته شده است، نه روی کمر و مانند یک کاهن نیست. می‌بینید؟ این نشان می‌دهد که او اینجا در کهانت خویش نبود. یوحنای روز خداوند برده شد و شاهد آمدن او بعنوان داور بود.

۱۶۹. آیا ایمان دارید که او داور است؟ خیلی سریع یوحنای ۲۱:۵ را می‌خوانیم، تا بینیم که او داور است یا خیر. یوحنای ۲۱:۵.

"زیرا که پدر بر هیچ کس داوری نمی‌کند، بلکه تمام داوری را به پسر سپرده است."

۱۷۰. درست است؟ او داور است، داور اعظم. یوحنای نشان می‌دهد که او در ایام نبوت خویش نبود؛ بعنوان یک نبی، در مقام پادشاهی خویش هم نبود؛ بلکه بعنوان یک داور، در روز خداوند بود. حال، چند نفر در اینجا می‌دانند وقتی یک کاهن کمربند خود را بر روی کمر خود می‌بست، یعنی داشت خدمت می‌کرد؟ هر که عهد عتیق را خوانده باشد

^{۲۲} اولین ماه فصل بهار

درست است و بعد درست در میان این ستاره‌ها، آن فرد بزرگی که باید، می‌آمد.
 ۱۶۴. توجه کنید، حال آنها دارند از این بشکه‌ی اصلی، روغن می‌کشند. نور و حیات در مسیح غوطه‌ور شده است. شما مرده‌اید و حیات شما در مسیح مخفی است، یا از طریق خدا در مسیح و توسط روح القدس مهر شده است. چطور می‌توانید این کار را بکنید؟ هیچ کس نمی‌تواند شما را مخدوش سازد. پایان زندگی شما به روح القدس سوزانده شده است، سوزاندگی‌ای که حیات می‌بخشد. سمت دیگر حیات شما در چه غوطه‌ور شده است؟ شما مرده‌اید و در مسیح محفوظ هستید، روح القدس این را آنجا مسدود می‌سازد، تا شریر نتواند شما را لمس کند. آمین! حتی موت نیز نمی‌تواند شما را لمس کند. "ای موت! نیش تو کجاست؟ و ای گور! ظفر تو کجا؟ لیکن شکر خدا راست که ما را به‌واسطه‌ی خداوند ما عیسی مسیح ظفر می‌دهد."^{۲۷}

۱۶۵. و پایان این آیه را با هم بخوانیم:

"و چون رو گردانیدم، هفت چراغدان طلا دیدم، و در میان هفت چراغدان... شیوه پسر انسان را..."^{۲۸}

۱۶۶. خدای من! آیا توجه کردید؟ ستاره‌ها، چراغها، این به چه معناست؟ این به چه معناست؟ یعنی زمانی که ما در آن زندگی می‌کنیم، شب است، چراغدان و شمع و چراغ نشان می‌دهد که شب است. کار یک ستاره چیست؟ تا زمان طلوع نور خورشید را دوباره منعکس سازد. جلال بر نام خداوند! و یک خادم راستین خداوند منعکس کننده‌ی نوری گذرا یا یک جرقه نیست، بلکه آن تشعشع طلایی را به کلیسا منعکس می‌سازد و این یعنی، او همان است و زنده است و بر من می‌تابد. آمین! این حیاتی است که منعکس می‌شود. ستاره، نور خورشید را منعکس می‌سازد، پس ما

۱۳۰. خدا او را منتقل نمود. فکر نمی‌کنم که او مانند پولس به آسمان سوم برده شد تا این امور را ببیند. بسیار خوب، چند هفته قبل روح القدس در اینجا عمل کرد، بگذارید بگویم... به عبارتی دیگر، از مرگ می‌ترسیدم و روح القدس مرا گرفت و به من نشان داد که این چه بود. شهادت آن را شنیده‌اید. بعد زمانی که برگشتم، گفتم: "پس، ای موت نیش تو کجاست؟" منتقل شدم تا آنچه را که آن سوی پرده بود، ببینم. اجازه داد تا بازگردم و به شما بگویم که آن سو از وحشت و روح خبری نبود. در آن سوی پرده، ما مردان و زنانی جوان و نامیرا هستیم. هرگز بیمار نمی‌شویم و مرگ دیگر نمی‌تواند کاری بر شما انجام دهد، جز اینکه شما را به آنجا بکشد.

۱۳۱. حال، یوحنای جزیره‌ی پطمس در روح به روز خداوند منتقل شد. این روز انسان‌ها است، انسان‌ها در حال جدال هستند، ولی روز خداوند زمانی می‌آید که این پادشاهی، پادشاهی خداوند ما عیسی شده باشد. سپس یک هزاره‌ی عظیم خواهد بود؛ روز خداوند، روز آمدن او، روز داوری، این روز خداوند خواهد بود.

۱۳۲. این روزها روز انسان‌ها است، به همین دلیل که آنها شما را به هر سو می‌کشند و هر آنچه که می‌خواهند با شما انجام می‌دهند، ولی زمانی خواهد بود... اکنون آنها شما را "دین خوش" می‌نامند؛ ولی زمانی می‌رسد که دیگر این کار را نخواهد کرد. آنها شیون و زاری کرده به پای شما خواهند افتاد. در کتاب مقدس، ملاکی باب ۴ آمده است که حتی اگر سوزانده شوید، روی خاکسترهای آنان راه خواهید رفت. روزی که ریشه و شاخه‌ای برای ایشان باقی نیست. این دقیقاً چیزی است که کتاب مقدس می‌گوید، عادل بر خاکستر شریان راه خواهد رفت. دقیقاً همین گونه است. هیچ ریشه و شاخه و چیزی که به آن بازگشت کنند، برایشان باقی نمی‌ماند. اکنون روز انسان است. (اعمال انسان، کلیسای انسان، تفکرات انسان) ولی روز خداوند در راه است.

۱۳۳. حال، او در روز خداوند در روح بود. بسیار خوب، وقتی در روز خداوند، در روح

بود، او لین چیزی که شنید... حال به آیه‌ی دهم می‌رسیم، در روح در روز خداوند... و او صدای صور را شنید...

۱۳۴. حال، از این مطلب به سادگی عبور نکنیم. اگر لازم باشد، می‌توانیم فردا به آن پردازیم. یک نفر داشت به ساعت خود نگاه می‌کرد، اما به نظر من خیلی دیر نشده است.

۱۳۵. بسیار خوب، اکنون «در روز خداوند، در روح بود». حال یادتان باشد. اولین کاری که باید انجام بدهید، چیست؟ در روح باشید. این مکافهه‌ها چگونه به شما داده می‌شود؟ در روح باشید. قرار است چگونه روح القدس را بیاید؟ در روح باشید. در روح باشید.

۱۳۶. وقتی گناهکار بودید و می‌رفتید که برقصید، وارد روح رقص می‌شدید. خدای من! کف می‌زدید و رقص پا می‌کردید، کلاهتان را روی زمین می‌انداختید و دست به هر کاری می‌زدید. شما آن زمان تحت تأثیر آن روح بودید. تصور کنید که یک نفر بدون روح رقص به یک صحنه‌ی رقص وارد شود و بیند که عده‌ی زیادی در حال رقصیدن هستند و بگوید: "می‌بینیم که امروز در حال کیف کردن هستید." آنها می‌گویند: "اگر می‌خواهی خوشی ما را خراب کنی، از این جا برو."

۱۳۸. به یک مسابقه‌ی ورزشی می‌روید، کسی امتیاز می‌گیرد و یا یک حرکت تکنیکی انجام می‌دهد. شما نشسته‌اید و بی‌تفاوت نگاه می‌کنید. می‌گویید: "خوب، فکر کنم خیلی بد نباشد." اگر مثل همه تکان نخورید و فریاد نزنید، نشان می‌دهید که خیلی برایتان تفاوتی ندارد و روح آن بازی بر شما تأثیری نداشته است. ولی اگر شروع به فریاد زدن کنید و بگویید: "هورا امتیاز گرفتیم..." و اگر کلاه یک نفر را هم از سرش بردارید و به این شکل پرت کنید، هیچ کس اعتراضی نخواهد نمود، چون هر دو شما در آن روح قرار دارید.

حقیقی! به زبان‌ها صحبت خواهند نمود و نشانه‌های مسیح قیام کرده در آن دیده خواهد شد. چرا؟ چون در همان منبع طبیعی و ذاتی که در آن کاشته شده و رشد می‌کند. در حقیقت در آن کاشته نشده، بلکه در آن متولد شده است. جلال بر خدا! خدای من!

۱۶۱. می‌بینید؟ بقیه به آن پیوند خورده‌اند. آنها به درخت پیوند زده شدند، پس آنها میوه‌ی ذات خودشان را شمرخواهند آورد. آنها نمی‌توانند این را بپذیرند، چون به آن ایمان ندارند، چون هر گز چیزی درباره‌ی آن نمی‌دانستند. ولی اگر آنها در همان حیاتی که در آن درخت است، مولود شده بودند؛ تنها در حیات ریشه‌ی اصلی بود که می‌توانستند ثمر بیاورند.

۱۶۲. همه‌ی این چراغدان‌ها به یک مخزن بزرگ وصل بودند، که هفت چراغدان مختلف از آن بیرون می‌آمد و زمانی که این کار را کردند، هر یک از آنها از همان منبع اصلی حیات، نور خود را دریافت می‌کردند. دلیل اینکه آنها نور را داشتند، این بود که فیله‌هایشان را وارد آن منبع اصلی کرده بودند. هر یک از این ستارگان چه زیبا به تصویر کشیده شدند، درحالی که آتش روح القدس در زندگی هر یک از آنها شعله‌ور است و او به ایمان از روح القدس متولد گشت، و حیات او همچون شمع است؛ نه یک شمع، بلکه فیله‌ای که در روح القدس غوطه‌ور است (در مسیح) و از طریق آن فیله حیات خدا را بیرون می‌کشد تا به کلیسای خویش نور بدهد. این تصویری از یک ایماندار راستین است. او چه نوع حیاتی می‌دهد؟ همان نوری که اولین فیله از خود منتشر می‌کرد.

۱۶۳. اولین دوره‌ی کلیسا که شروع شد، افسس بود. پولس بنونان فرشته‌ی کلیسا، یکی از ستاره‌ها بود. هفت ستاره وجود دارند که نماد هفت فرشته هستند، یعنی هفت پیغام‌آور. این هفته می‌توانم از طریق کتاب مقدس و تاریخ به شما اثبات کنم که هر یک از آنها در مورد هر یک از فرشتگان صادق هستند و هر فرشته‌ای همان نور را دارد.

۱۵۷. حال این چراغدان‌ها؛ در عهد عتیق آتش برای چراغدان‌ها بود. وقتی آنها یک چراغ را روشن می‌کردند و می‌خواستند آن را با چراغی دیگر تعویض کنند، چراغ را با همان آتشی که در ابتداء روشن کرده بودند، روشن می‌کردند. امیدوارم این از ذهستان خارج نشود. "عیسی مسیح دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است." همان آتش روح القدس است که هر یک از آن کلیساها را در طول اعصار کلیسا روشن نمود.

۱۵۸. آیا عیسی در یوحنای ۱۵ نگفت که: "من تاک هستم و شما شاخه‌ها؟" حال تاک میوه نمی‌آورد...

۱۵۹. [فضای خالی روی نوار] یک درخت مرکبات را در نظر بگیرید، مثل درخت پرتقال. می‌توانید مثلاً یک تکه از درخت گریپ‌فروت را بگیرید و آن را به درخت پرتقال پیوند بزنید، گریپ فروت رشد خواهد نمود. یک تکه از هر یک از درخت‌های مرکبات، نارنگی یا نارنج را بگیرید و هر یک را به آن درخت پرتقال پیوند بزنید. آنها از حیاتی که در درخت پرتقال است، استفاده خواهند نمود؛ ولی میوه‌ی آنها پرتقال خواهد بود، بلکه گریپ فروت، نارنگی، نارنج و... به ثمر می‌آورند، ولی با استفاده از اینکه در روح شده بود، صدای یک شاخه داد، یعنی پرتقال؛ اما اگر یک پرتقال را باز هم به آن درخت پیوند بزنید، از یک درخت یا از یک شاخه دیگر... همان حیاتی که در آن است را ثمر خواهد داد، یعنی پرتقال؛ چون از ابتداء و از ریشه‌ی حیاتی که در آن بوده درخت پرتقال است. بقیه‌ی آنها تا زمانی که حیات مربوط به مرکبات باشد، می‌توانند در آن حیات سهیم باشند؛ ولی قادر نیستند آن میوه‌ی اصلی را ثمر بیاورند، چون خودشان آن اصلی نیستند.

۱۶۰. برای کلیسا نیز به همان شکل است. تاک را شکافته‌اند و پرزیتری، متدیست، باپتیست و... را به همان شکل به آن وارد کرده‌اند. میوه‌ی آنها باپتیست، پرزیتری، و متدیست و... است. ولی اگر یک تاک دیگر به آن تاک پیوند بخورد، باز هم میوه‌ی تاک را به بار می‌آورد. درست مانند همان تاکی که در روز پنطیکاست ثمر آورد. تاک

۱۳۹. بعد وقتی در کلیسا هستید و در روح می‌شوید، بلند می‌شوید فریاد می‌زنید: "جلال بر خدا، هللویاه، جلال بر خد!!" یک نفر برمی‌گردد و می‌گوید: "دین خوش! او، برادر وود!^{۲۳}

۱۴۰. می‌خواهم از شما یک سؤال بپرسم؟ چون ما این کارها را انجام می‌دهیم دین خروش هستیم، پس آن غیر تندروهای غیر مقدس چه هستند؟ ترجیح می‌دهم یک دین خروش باشم، تا یکی از آنها. شما چطور؟

۱۴۱. او در روح شد و سپس این امور واقع شد و بعد زمانی که در آنجا بود، صدای یک کرنا را شنید. همیشه صدای یک کرنا از نزدیک شدن زمان واقعه‌ای خبر می‌دهد. مثل زمانی که شخص مهمی می‌آید. وقتی پادشاهی در حال نزدیک شدن است، آنها یک شیبور را به صدا در می‌آورند. وقتی عیسی نزدیک می‌شود، یک کرنا نواخته خواهد شد. درست است؟ وقتی یوسف نزدیک می‌شد، آنها کرنا را می‌نواختند. اکنون چیزی در حال وقوع است، یوحنای در روح شد و صدای یک کرنا را شنید. بعد از اینکه در روح شده بود، صدای کرنا را شنید و زمانی که این صدا را شنید، برگشت تا بییند که چه چیزی پشت سرش است.

۱۴۲. شاید در حال رقصیدن بوده، جست و خیز کرده و در تمام جزیره می‌دویده، در هر صورت لذت می‌برده، چون در روح بود. شاید به نظر شما این یک توهین به مقدسات باشد، ولی منظور من این نیست. خوب، شاید او این کار را می‌کرده است. اعتقاد دارم که در روح لذت می‌برده، چون این دقیقاً مثل اتفاقی است که وقتی اولین بار روح بر شاگردان نازل شد، برایشان رخ داد. وقتی روح القدس بر ایشان ریخت، مثل مردان و زنان مست بودند و مثل مست‌ها رفتار می‌کردند، تا جایی که مردم می‌گفتند: "آیا اینها مست شراب تازه هستند؟" این کاری است که آنها اولین بار انجام می‌دادند. پس دوباره

که روح آمد، احتمالاً او همان حرکات را کرده است. می‌بینید؟ هیچ چیزی در این مورد تازگی ندارد، این چیزی قدیمی و از مد افتاده است. بله.

۱۴۳. "در روح، در روز خداوند." حال، ما این را می‌شنویم... خوب که چی؟ در روح، در روز خداوند، به محض اینکه در روز خداوند در روح شد، صدای کرنا را شنید. این یعنی چه؟ یعنی کسی نزدیک می‌شود. یک فرد بزرگ نزدیک می‌شود. کرنا به صدا در می‌آید، کسی در حال آمدن است. او نگاه کرد. هللویا!

۱۴۴. "آوازی بلند چون صدای صور شنید که می‌گفت: من الف و یا و اول و آخر هستم..." (نه شخص دوم و یا سوم، بلکه تنها شخص، من اول و آخر هستم قبل از اینکه چیزی نشان دهم، می‌خواهم بدانی من کیستم؟) آمین!

بزرگ‌ترین مکافهه‌ها، مکافهه‌ی خداوندی خداوند ما عیسای مسیح است. تازمانی که به این ایمان نداشته باشد، نمی‌توانید به قدم اول برسید. این چیزی است که پطرس گفت: "توبه کنید، سپس خدا را ببینید، در نام عیسای مسیح برای آمرزش گناهان تعیید گیرید، بعد آماده خواهید بود که در روح شوید." اولین چیزی که باید بدانید، خداوندی عیسای مسیح است. من الف و یا هستم! من از الف تا یا هستم. هیچ کس جز من نیست. من ابتدا بودم و انتها خواهم بود. من او هستم که بود و هست و خواهد آمد، قادر مطلق. فکرش را بکنید. این چیزی است که آن صدا می‌گفت.

۱۴۵. مواظب باش یوحنای تو در روح شدهای، قرار است چیزی بر تو مکشوف گردد. این چیست؟ صور به صدا درآمد. "من الف و یا هستم." اولین مکافهه از بین تمام مکافهات، (گنهکار! قبل از اینکه خیلی دیر بشود، زانو بزن و توبه کن). من الف و یا هستم. این اولین چیزی بود که اجازه داد او بداند، اینکه او کیست. اینکه چه کسی نزدیک می‌شود؟ آیا این پادشاه عیسی است یا خداست یا روح القدس است؟ او گفت:

"۲ و به من گفت: چه چیزی می‌بینی؟ گفتم: نظر کردم و اینک شمعدانی... "(حالا این همان عبارت است که چراگدان ترجمه شده است.) "که تمامش طلاست و روغنداش بروش و هفت چراغش بر آن است و هر چراغ که بر سرش می‌باشد، هفت لوله دارد." (همان هفت دوره‌ی کلیسا که پیش می‌آید می‌بینید؟)^۳ و به پهلوی آن دو درخت زیتون... "(حال چه نوع... در زمان کتاب مقدس چه چیز در چراخ‌هایشان می‌سوزانند؟ کسی می‌داند؟ روغن، چه نوع روغنی؟ روغن زیتون) "دو درخت زیتون..." (این چیست؟ عهد عتیق و جدید، هر دو کنار آن ایستاده‌اند). یکی طرف راست روغنداش و دیگری طرف چیش می‌باشد.^۴ و من توجه نموده، فرشته‌ای را که با من تکلم می‌نمود خطاب کرده گفتم: ای آقا!م! اینها چه می‌باشد؟^۵ و فرشته‌ای که با من تکلم می‌نمود مرا جواب داد و گفت: آیا نمی‌دانی که اینها چیست؟ گفتم: نه، آقا!م!^۶ او در جواب من گفت: این است کلامی که خداوند به زربابل می‌گوید: نه به قدرت، نه به قوّت، بلکه به روح من. قول یهوه صبایوت این است." (اورشلیم را احیا خواهم نمود).

۱۵۶. حال، شمعدان چیست؟ چراگدان. توجه کنید که چه زیاست. زمانی که رو برگرداند، شباهت پسر انسان را دید که در میان هفت چراگدان طلا ایستاده است، که به معنای هفت دوره‌ی کلیسا هستند که می‌آید و هر لوله یا چراگدان به مجرم اصلی روغن متصل بود. راز آن روغن مربوط به فتیله‌ای بود که در آن و درون روغن قرار داشت و مدامی که آنها روغن را به روی چراگدان می‌ریختند تا مجرم اصلی را پر و از آن به همه جا پخش شود، چراغ با فتیله‌ای که در آن آویزان بود، روز و شب می‌سوخت و مشتعل بود و هر گز مجبور نبودند آن را دوباره روشن کنند، چون هر گز خاموش نمی‌شد. فقط روغن را در مخزن و مجرم اصلی می‌ریختند. چراگدان‌هایی که این گونه بودند، چراخ‌هایی بالای خود داشتند. فتیله از چراغ به پایین می‌آمد و حیاتش را از آنجا می‌گرفت. چقدر با شمع تفاوت دارد. چقدر متفاوت! این چراگدان است و روغن را می‌کشد.

گردانیدم هفت چراغدان طلا دیدم."

۱۵۲. هفت چراغدان طلا... حال، من از ترجمه‌ی کینگ جیمز^{۲۴} استفاده کردم، البته شاید شما از اسکافیلد^{۲۵} یا تامسون^{۲۶} استفاده کنید، که در آنجا درست گفته نشده است. آنجا (در آن ترجمه‌ها) نمی‌گویند چراغدان، بلکه شمعدان. به گمانم این ترجمه درست‌تر است، زیرا همان عبارتی است که در ترجمه‌ی اصلی استفاده شده است. متوجه می‌شویم؟ به عبارتی دیگر، این هفت چراغدان طلا، هفت کلیسا بودند. کمی جلوتر و در آیه‌ی ۲۰ می‌گوید: "هفت چراغدان که دیدی، هفت کلیسا هستند." می‌بینید؟ اگر این یک شمع بود بعد از مدتی تحلیل می‌رفت و خاموش می‌شد ولی منظورش شمع نیست، چراغدان است. "چون رو بر گردانیدم، پسر انسان را ایستاده میان هفت چراغدان دیدم."

۱۵۳. حال نگاه کنید. یک شمع بعد از مدت اندکی خاموش می‌شود و دیگر نخواهد بود، ولی یک چراغدان خواهد ایستاد...

۱۵۴. بیایید در این قسمت به یک بخش دیگر از کلام پردازیم. زکریا ۱:۴ را باز کنید. و بعد فکر کنم بتوانیم از آنجا به جایی که می‌خواهیم برسیم. و معتقدم که شاید بتوانیم در زکریا ۱:۴ آنچه را که می‌خواهیم، کنار هم قرار دهیم. من نمی‌توانم زکریا را در صفحه‌ی پیدا کنم، می‌توانم؟ بسیار خوب. کتاب مقدس قدیمی من در حال پاره شدن است. زکریا ۱:۴، خوب گوش کنید، اکنون به یک تصویر زیبا می‌رسید.

"و فرشته‌ای..." حال، نبی چهارصد و نوزده سال قبل از مسیح...

۱۵۵. "فرشته‌ای که با من تکلم می‌نمود، برگشت، مرا مثل شخصی که از خواب بیدار شود، بیدار کرد." (حال نبی در رویا است).

"من همه چیز هستم، از الف تا یاء، من ابتدا و انتها هستم. من جاودان و ابدی هستم."

۱۴۶. درست اندکی بعد او را در یکی از ابعاد هفت گانه‌ی خود می‌بینیم، بینید که او آن موقع چه بود. و من ابتدا و انتها هستم، من الف و یا هستم، اول و آخر، پیش از من خدایی مصور نشده و بعد از من هم نخواهد شد، به عبارتی دیگر اول و آخر. آنچه می‌بینی در کتابی بنویس. آن را به هفت کلیسا ای که در آسیا هستند، یعنی به افسس... اسمیرنا... پرغامن... طیاتیرا... ساردس... فیلاندلفیه... و لائود کیه بنویس.

۱۴۷. بسیار خوب، بالاترین مکاشفه، مکاشفه خداوندی عیسای مسیح است. باید وقتی صدا را می‌شنویم، بدانید که او کیست. بسیار خوب، همان صدایی که در کوه سینا بلند شد، همان صدایی که در کوه هیئت تبدیل شنیده شد، همان صدا، به "شباهت پسر انسان".

۱۴۸. حال، به آیه‌ی بعدی نگاه کنیم...

"و برگشتم..." (حالا باب دوازده)

۱۴۹. می‌خواهیم چند لحظه‌این کلیساها را کنار بگذاریم، چون در طول هفته به آنها خواهیم پرداخت. خوب، می‌خواهیم چند لحظه‌ای از آنها عبور کنیم.

۱۵۰. او گفت: "می‌خواهم تو را هدایت کنم تا این پیغام‌هایی که به تو نشان می‌دهم را بفرستی." چه کسی می‌گوید؟ من اول و آخر هستم. من قادر متعال هستم و آمده‌ام تا به تو بگویم می‌خواهم پیغامی خطاب به هفت کلیسا به تو بدهم. می‌خواهم این را بنویسی و آمده کنی. می‌بینید؟ ماهیت کلیساها هفت گانه نمایانگر وضعیت کلیسا در طول هفت دوره می‌باشد، که در آسیا هستند.

۱۵۱. حال، "پس رو بر گردانیدم تا آن آوازی را که با من تکلم می‌نمود بنگرم، چون رو

^{۲۴} King James از معتبرترین مراجع کتاب مقدس به زبان انگلیسی
^{۲۵} از مراجع کتاب مقدس به زبان انگلیسی
^{۲۶} از مراجع کتاب مقدس به زبان انگلیسی